

Stosunek Polaków do regulacji mediów społecznościowych

Sondaż CATI 2026

Laboratorium Badań Medioznawczych
Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Jagielloński

Wydawca:

Laboratorium Badań Medioznawczych UW

ul. Dobra 55, 00-312 Warszawa

biuro.lbm@uw.edu.pl

www.lbm.uw.edu.pl

Wykonanie raportu:

Autorzy raportu: Tomasz Gackowski (Uniwersytet Warszawski), Agnieszka Hess (Instytut Dziennikarstwa, Mediów i Komunikacji Społecznej, Uniwersytet Jagielloński), Karolina Brylska (UW), Marcin Łączyński (UW), Adam Balcerzak (UW), Marlena Szyber-Popko (UW), Agnieszka Walecka-Rynduch (IDMIKS, UJ), Anna Kulma (IDMIKS, UJ), Małgorzata Durmaj (IDMIKS, UJ), Karolina Hess (UW), Roksana Gloc (IDMIKS, UJ), Patrycja Hewelt (IDMIKS, UJ)

Analiza statystyczna: Marcin Łączyński, Tomasz Gackowski

Recenzenci: Agnieszka Łukasik-Turecka, Piotr Siuda

Zespół superwizorów studia CATI: Adam Balcerzak, Agnieszka Hess, Agnieszka Walecka-Rynduch, Anna Kulma, Anna Mierzecka, Ireneusz Plasota, Karolina Brylska, Karolina Hess, Małgorzata Durmaj, Marcin Łączyński, Michał Bukowski, Roksana Gloc, Wojciech Kułaga

Ankieterzy studia CATI: Adam Kowalczyk, Adam Książkowski, Adrian Słoma, Agata Maluzenko, Agnieszka Bieniek, Agnieszka Hess, Agnieszka Walecka-Rynduch, Aleksander Radomski, Aleksandra Calicka, Aleksandra Gromotka, Aleksandra Kiewel, Aleksandra Korzec, Aleksandra Król, Aleksandra Kubas, Aleksandra Osuch, Aleksandra Sumiła, Aleksandra Zajda, Alex Juniewicz, Anna Adamowicz, Anna Baran, Anna Bąk, Anna Dawidczyk, Anna Kulma, Anna Pach, Anna Wróbel, Antonina Nowak, Antonina Wasik, Bartłomiej Chądzyński, Bartłomiej Fils, Bohdana Chuchman, Charlie Wiśniewska, Daryna Komyna, Dominika Haczykowska, Dominika Pikuzińska, Emilia Krawczyk, Filip Ciszewski, Fryderyk Rajkowski, Gabriel Popławski, Gabriela Gryc, Gabriela Kania, Gabriela Osinowska, Gabriela Świątkowska, Gabriela Zawidzka, Hanna Harkusha, Hanna Helak, Hanna Szeliga, Hanna Szmajda, Hanna Zhykh, Iga Niewinczana, Izabela Adamik, Izabela Duda, Jagoda Janicka, Jagoda Spór, Jakub Kaczyński, Jakub Kuźmiński, Jan Dawidowicz, Jan Stolarski, Joanna Stalmach, Julia Andrejew, Julia Falfus, Julia Łukasik, Julia Rusinek, Julia Wiktorowicz, Julia Wiśniewska, Julita Pasiut, Julita Stańczyk, Kacper Gębala, Kamila Kisielewicz-Nytko, Kamila Kruszyna, Kamila Styś, Karolina Galus, Karolina Hess, Karolina Jaciuk, Karolina Jurkiewicz, Karolina Kłaczyńska, Karolina Kozielska, Karolina Sitnik, Karyna Puhach, Lidia Przygoda, Maciej Koziół, Maciej Piotrowski, Magdalena Dempich, Magdalena Kulesza, Magdalena Łuczycza, Magdalena Pyzik, Magdalena Waleczek, Maja Gutowska, Malwina Lechniak, Małgorzata Durmaj, Marcin Sztorc, Maria Janik, Maria Karwowska, Maria Pytlak, Maria Radkowska, Marta Boroń, Marta Roguska, Martyna Gembal, Mateusz Chmiel, Matylda Wilam, Michał Hochenzy, Michał Kocur, Michalina Dobrowolska, Michalina Gieburowska, Michalina Krok, Michelle Tunega, Miłosz Hołowaty, Natalia Dudra, Natalia Koryluk, Natalia Stefańska, Natalia Szoblik, Nazar Kulhan, Nikola Sztaba, Olesandra Zghirina, Olena Mykytiuk, Olga Boguszewicz, Olga Koczuk, Olivia Wroński, Oliwia Bogusz, Oliwia Nowak, Oliwia Olejarnik, Palina Hrechychina, Palina Kurers, Palina Lisouskaya, Palina Zaitsava, Patrycja Gotkiewicz, Patrycja Komosa, Patrycja Sadowska, Patrycja Wronka, Patryk Nalewajek, Patryk Rębecki, Paula Biesiada, Paulina Barcik, Paulina Jakubiec, Paweł Maciałowicz, Piotr Maciagowski, Piotr Mańkowski, Przemysław Mazur, Robert Manderla, Roksana Gloc, Sara Kowalczyk, Sara Wiater, Solomiia Mykytiuk, Sylwia Jakacka, Szymon Franczak, Szymon Krzesiński, Tetiana Bieliciaeva, Tymoteusz Stefanowicz, Urszula Freluk, Urszula Głowicka, Urszula Szepietowska, Viktoriia Pepryk, Weronika Glapińska, Wiktor Czernecki, Wiktor Rutecki, Wiktoria Domagała, Wiktoria Dziubińska, Wiktoria Foltyn, Wojciech Kułaga, Yelyzaveta Golovko, Zofia Trembecka, Zofia Wielebska, Zuzanna Bartnik, Zuzanna Charciarek, Zuzanna Kluska, Zuzanna Sadowska

Realizacja techniczna badania: Adam Balcerzak, Ireneusz Plasota, Bartosz Więcek

Cytowanie: Gackowski T., Hess A., Brylska K., et al., *Stosunek Polaków do regulacji mediów społecznościowych*, Warszawa 2026

ISBN: 978-83-973817-2-8

Spis treści

Spis treści

Kluczowe wnioski z badania	3
Metodologia badania i rama teoretyczna	4
Próba badawcza	8
Rozkład regionalny próby	9
Pytanie 1: Czy zdarza się Pani/Panu blokować lub usuwać treści w mediach społecznościowych, które uważa Pani/Pan za szkodliwe?	12
Pytanie 2: Gdyby w Polsce wprowadzono zasadę minimalnego wieku posiadania konta w mediach społecznościowych, jaki wiek byłby Pana/Pani zdaniem właściwy?	16
Pytanie 3: W polskich szkołach używanie smartfonów przez uczniów powinno być.....	19
Pytanie 4: Czy popiera Pan/Pani wprowadzenie kar finansowych (mandatów) za publiczne poniżanie innych ludzi w mediach społecznościowych?	21
Pytanie 5: Czy popiera Pan/Pani wprowadzenie przepisów, które ograniczałyby publikowanie przez rodziców w mediach społecznościowych zdjęć lub filmów przedstawiających dzieci (osoby poniżej 16. roku życia)?	24
Wskaźnik restrykcyjności postaw	26
Konstrukcja wskaźnika.....	26
Zróżnicowanie wskaźnika według czynników demograficznych	27
Analiza regresji	29
Analiza wariancji (ANOVA)	30
Komentarze ekspertów	33
Bibliografia.....	35

Kluczowe wnioski z badania

- Większość Polaków oczekuje wyraźnych ograniczeń w mediach społecznościowych - zarówno wobec dorosłych, jak i wobec dzieci.
- Z ogólnopolskiego sondażu CATI, przeprowadzonego w kwietniu br. przez Laboratorium Badań Medioznawczych Uniwersytetu Warszawskiego oraz Instytut Dziennikarstwa, Mediów i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego wynika, że ponad trzy czwarte badanych popiera mandaty za publiczne poniżanie w sieci, ponad połowa chce podniesienia minimalnego wieku zakładania konta do co najmniej 16 lat, a 62% poparłoby zakaz używania smartfonów w szkołach choćby podczas lekcji.
- Polacy domagają się też regulacji tzw. sharentingu - publikowania przez rodziców wizerunku dzieci. Sondaż przeprowadzono w dniach 20-24 kwietnia 2026 r. na próbie 4530 pełnoletnich respondentów. W przypadku rozkładu regionalnego podstawę stanowi 3 918 respondentów, dla których możliwe było przypisanie województwa na podstawie podanego kodu pocztowego przez respondentów.
- Na pytanie o blokowanie lub usuwanie treści uznawanych za szkodliwe odpowiedzi rozkładają się następująco: 15% badanych robi to często, 30% - czasami, 14% - rzadko, a 17% - nigdy. Jeden na pięciu respondentów (21%) deklaruje, że w ogóle nie korzysta z mediów społecznościowych, 3% nie potrafi odpowiedzieć na pytanie o reakcję na szkodliwe treści.
- Spośród użytkowników social mediów aktywnie reaguje na szkodliwe treści (często lub czasami) około połowa badanych. Jednocześnie znaczna grupa (17% Polaków) mimo korzystania z platform nigdy nie podejmuje takich działań.
- Najczęściej wskazywanym progiem minimalnego wieku posiadania konta w mediach społecznościowych jest 16 lat - wybrało go 31% badanych. Kolejne 20% przesunęłoby tę granicę do 18 lat. Co czwarty badany (23%) uważa, że granicę należy ustanowić na wieku 15 lat, natomiast co dziesiąty (11%) – na wieku 13 lat (czyli aktualny próg stosowany przez większość platform). Brak limitu wiekowego popiera marginalne 4% Polaków, a 11% nie ma w tej sprawie zdania.
- W praktyce oznacza to, że 51% Polaków opowiada się za progiem co najmniej 16 lat, a aż 74% – za progiem co najmniej 15 lat. Społeczne oczekiwanie jest więc wyraźnie wyższe niż obecnie obowiązujące standardy platform.
- Nie ulega więc wątpliwości, iż skoro 74% respondentów opowiada się za granicą co najmniej 15 lat, a 51% za co najmniej 16 lat, to niewielka siła efektów demograficznych oznacza, że ten kierunek opinii jest stosunkowo jednolity w różnych segmentach społeczeństwa, a nie jest eksponowany przez wybrane, określone grupy (np. rodziców, osoby starsze czy mieszkańców dużych miast).

Metodologia badania i rama teoretyczna

Badanie zostało zrealizowane w dniach 20–24 kwietnia 2026 r. przez Laboratorium Badań Medioznawczych Uniwersytetu Warszawskiego we współpracy z Instytutem Dziennikarstwa, Mediów i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przedmiotem badania był sondaż „Polacy wobec regulacji mediów społecznościowych i ochrony dzieci w sieci”, przeprowadzony metodą CATI (Computer Assisted Telephone Interview), czyli wywiadu telefonicznego wspomaganego komputerowo.

Łącznie zrealizowano 4 530 pełnych wywiadów (N = 4 530). W trakcie realizacji badania odebrano 27 576 połączeń telefonicznych, z czego uzyskano 4 530 zgód na udział w badaniu przy 21 549 odmowach, co odpowiada wskaźnikowi zgód na poziomie 21,02%. Średni czas rozmowy zakończonej skuteczną realizacją wywiadu wyniósł około 3 minut i 30 sekund, natomiast średni czas pojedynczego połączenia – niezależnie od jego rezultatu – wyniósł około 52 sekund.

Daty i godziny dzwonienia	Wywiady UW	Wywiady UJ	Łącznie
20.04.2026 (poniedziałek) UW: 13:00–21:00 UJ: 12:00–20:00	725	626	1 351
21.04.2026 (wtorek) UW: 13:00–21:00 UJ: 12:00–20:00	517	419	936
22.04.2026 (środa) UW: 08:00–21:00 UJ: 12:00–20:00	822	348	1 170
23.04.2026 (czwartek) UW: 15:00–21:00 UJ: 12:00–20:00	339	300	639
24.04.2026 (piątek) UW: 13:00–21:00 UJ: 12:00–16:00	261	173	434
Łącznie	2 664	1 866	4 530

Łączny czas pracy netto na stanowiskach ankierskich wyniósł 780 godzin 39 minut i 39 sekund. W realizację projektu zaangażowano 165 ankierów (89 z Uniwersytetu Warszawskiego oraz 76 z Uniwersytetu Jagiellońskiego) oraz 13 supervisorów odpowiedzialnych za nadzór nad przebiegiem badania (5 z Uniwersytetu Warszawskiego oraz 8 z Uniwersytetu Jagiellońskiego). Dodatkowo monitorowano stopień wykorzystania dostępnych stanowisk komputerowych przeznaczonych do prowadzenia wywiadów CATI. W zespole Uniwersytetu Jagiellońskiego wykorzystano 503 z 540 dostępnych slotów pracy stanowisk ankierskich, co odpowiada obciążeniu na poziomie 93%. W zespole Uniwersytetu Warszawskiego wykorzystano 589 z 731

dostępnych slotów, osiągając obłożenie na poziomie 81%. Łącznie obsadzono 1 092 z 1 271 dostępnych slotów pracy stanowisk komputerowych, co oznacza średnie wykorzystanie infrastruktury na poziomie 85,9% w okresie realizacji badania. Taka organizacja prac pozwoliła na sprawną realizację badania w ciągu pięciu dni roboczych przy zachowaniu jednolitych procedur kontroli jakości oraz nadzoru nad procesem zbierania danych.

Badanie przeprowadzono w momencie szczególnie intensywnej debaty dotyczącej korzystania z mediów społecznościowych, ochrony małoletnich oraz odpowiedzialności za bezpieczeństwo użytkowników w środowisku cyfrowym. Dyskusja ta obejmuje już nie tylko sposób funkcjonowania platform internetowych, ale także możliwe sposoby przeciwdziałania przemocy słownej, odpowiedzialności użytkowników za treści publikowane w sieci oraz ochronę dzieci i młodzieży przed negatywnym wpływem narzędzi cyfrowych. Problematyka badania CATI jest bezpośrednio związana z aktualnymi zmianami regulacyjnymi – zarówno na szczeblu krajowym, jak i europejskim.

Akt o usługach cyfrowych (Digital Services Act – DSA¹) zobowiązuje dostawców platform internetowych dostępnych dla małoletnich do stosowania odpowiednich i proporcjonalnych środków zapewniających im wysoki poziom prywatności, bezpieczeństwa i ochrony. Obowiązki te obejmują sposób projektowania usług, działanie systemów rekomendacyjnych, mechanizmy zgłaszania treści oraz metody ustalania wieku użytkowników. Istotnym elementem tej architektury regulacyjnej jest także akt o sztucznej inteligencji (AI Act²), którego zasadnicza część znalazła zastosowanie od sierpnia 2026 r. Rozporządzenie reguluje wykorzystywanie systemów AI, zakazując między innymi określonych praktyk manipulacyjnych wykorzystujących podatność osób wynikającą z ich wieku.

Równolegle od 1 września 2026 r. w Polsce zaczęły obowiązywać ustawowe ograniczenia korzystania z telefonów komórkowych i innych urządzeń elektronicznych w przedszkolach i szkołach podstawowych. Nowelizacja Prawa oświatowego wprowadza zakaz ich używania przez uczniów szkół podstawowych podczas pobytu w szkole i zajęć edukacyjnych organizowanych poza jej terenem³. W szkołach ponadpodstawowych warunki korzystania z urządzeń elektronicznych mają być określone w statutach. Uzasadnienie projektu, powołuje się wprost na wyniki badań naukowych i sondaży społecznych, wskazując, że Polacy popierają zakaz i chcą regulacji jednolitych na poziomie krajowym.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych), Dz.U. UE L 277 z 27.10.2022, s. 1–102.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 300/2008, (UE) nr 167/2013, (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 i (UE) 2019/2144 oraz dyrektyw 2014/90/UE, (UE) 2016/797 i (UE) 2020/1828 (akt w sprawie sztucznej inteligencji), Dz.U. UE L 2024/1689 z 12.07.2024.

³ Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, *Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe* (UD381), <https://www.gov.pl/web/premier/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy--prawo-oswiatowe3> (dostęp: 6.08.2026).

Polskie rozwiązania wpisują się w wyraźny trend na szczeblu międzynarodowym. Australia wprowadziła ogólnokrajowy system, w ramach którego objęte regulacją platformy społecznościowe muszą podejmować racjonalne działania zapobiegające zakładaniu i utrzymywaniu kont przez osoby poniżej 16. roku życia. We Francji parlament przyjął regulację przewidującą zakaz dostępu do mediów społecznościowych dla dzieci poniżej 15. roku życia. W kolejnych państwach europejskich – takich jak Dania, Hiszpania czy Grecja – prowadzone są prace nad ustanowieniem minimalnego wieku korzystania z platform lub nad skuteczniejszymi systemami weryfikacji wieku⁴.

Kwestionariusz składał się z metryczki socjodemograficznej oraz części właściwej obejmującej pięć pytań merytorycznych z zamkniętą kafeterią odpowiedzi. Pytania merytoryczne brzmiały następująco:

- **PYTANIE 1:** Czy zdarza się Pani/Panu blokować lub usuwać treści w mediach społecznościowych, które uważa Pani/Pan za szkodliwe?
- **PYTANIE 2:** Gdyby w Polsce wprowadzono zasadę minimalnego wieku posiadania konta w mediach społecznościowych, jaki wiek byłby Pana/Pani zdaniem właściwy?
- **PYTANIE 3:** W polskich szkołach używanie smartfonów przez uczniów powinno być...
- **PYTANIE 4:** Czy popiera Pan/Pani wprowadzenie kar finansowych (mandatów) za publiczne poniżanie innych ludzi w mediach społecznościowych?
- **PYTANIE 5:** Czy popiera Pan/Pani wprowadzenie przepisów, które ograniczałyby publikowanie przez rodziców w mediach społecznościowych zdjęć lub filmów przedstawiających dzieci (osoby poniżej 16. roku życia)?

Metryczka, wykorzystana następnie do oceny wpływu poszczególnych czynników socjodemograficznych na rozkład odpowiedzi, obejmowała: wiek, płeć, kod pocztowy, wykształcenie oraz pomocniczo typ miejscowości. Na podstawie kodów pocztowych wyznaczono zmienne pochodne opisujące rozkład geograficzny populacji osób badanych, w tym województwo oraz typ miejscowości (miasto/wieś). Dodatkowo zebrano informację o posiadaniu dzieci.

Wyniki uzyskane w badaniu zostały poddane procedurze ważenia z wykorzystaniem danych dotyczących struktury demograficznej populacji Polski, publikowanych przez Główny Urząd Statystyczny (GUS). Celem ważenia było zapewnienie reprezentatywności wyników poprzez dostosowanie struktury próby badawczej do struktury populacji osób dorosłych w Polsce.

Proces ważenia polegał na porównaniu struktury respondentów uczestniczących w badaniu telefonicznym wspomaganym komputerowo (CATI) pod względem płci i wieku z odpowiadającą jej strukturą demograficzną populacji Polski. Na podstawie tego porównania każdej odpowiedzi przypisano odpowiednią wagę, co pozwoliło skorygować wyniki badania z uwzględnieniem różnic między próbą a populacją.

⁴ Reuters, *From Australia to Europe, countries move to curb children's social media access*, 24.04.2026, <https://www.reuters.com/legal/government/australia-europe-countries-move-curb-childrens-social-media-access-2026-04-24/> (dostęp: 6.08.2026).

Podstawę ważenia stanowiły dane dotyczące płci i wieku pochodzące z Banku Danych Lokalnych GUS (stan na 2026 r.). Ponadto w próbie odnotowano dwie osoby (1,8‰ respondentów), które zadeklarowały płeć „inna”. Ze względu na brak odpowiednich danych referencyjnych GUS nie było możliwe prawidłowe oszacowanie wag dla tej kategorii.

Na kolejnych stronach raportu przedstawiono charakterystykę badanej próby oraz analizę odpowiedzi na wszystkie pytania uwzględnione w sondażu.

Próba badawcza

W badaniu uzyskano kompletne odpowiedzi od 4 530 respondentów (N = 4530), co stanowi podstawę procentowania w analizach poszczególnych pytań. Poniższe tabele prezentują strukturę próby w podziale na podstawowe zmienne socjodemograficzne. W tabeli dotyczącej rozkładu regionalnego podstawę stanowi 3 918 respondentów, dla których możliwe było przypisanie województwa na podstawie kodu pocztowego.

Płeć	Liczba respondentów	% próby	% populacji 18+
Kobieta	2 055	45.4%	52.4%
Mężczyzna	2 460	54.3%	47.6%
Inna	3	0.1%	BD
Brak odpowiedzi	12	0.3%	BD

Dane o populacji: Bank danych lokalnych, dane kompletne ze 2023 rok

Wiek	Liczba respondentów	% próby	% populacji 18+
19-24	299	6.6%	7.0%
25-34	591	13.0%	15.3%
35-44	1 187	26.2%	20.3%
45-54	923	20.4%	17.7%
55-64	623	13.8%	14.9%
65 i więcej	907	20.0%	24.8%

Dane o populacji: Bank danych lokalnych, dane kompletne ze 2023 rok

Wykształcenie	Liczba respondentów	% próby	% populacji 18+*
Podstawowe	105	2.3%	14.8%*
Zasadnicze zawodowe	394	8.7%	19.6%
Średnie	1 503	33.2%	32.4%
Wyższe	2 528	55.8%	23.1%

Dane o populacji: Wyniki NSP za 2021 rok

**Dane nie sumują się do 100% - wyniki NSP zawierają kategorię wykształcenia 'Nieustalone' i 'Niepełne podstawowe', dla których nie ma referencyjnych grup w naszym sondażu*

*** kategoria podstawowe zawiera także wykształcenie gimnazjalne*

Typ miejscowości	Liczba respondentów	% próby	% populacji 18+
Miasto	3 435	79.5%	60.5%
Wieś	886	20.5%	39.5%

Dane o populacji: Bank danych lokalnych, dane kompletne ze 2023 rok

Rodzicielstwo	Liczba respondentów	% próby*
Rodzic	3 386	74.7%
Osoba bezdzietna	1 144	25.3%

Ze względu na brak zbioru referencyjnego odpowiadającego dokładnie zakresowi pytania, nie podajemy tu populacji referencyjnej

Rozkład regionalny próby

Poniższa tabela zestawia rozkład próby według województw z udziałem poszczególnych regionów w populacji ogólnopolskiej.

Region	Liczba badanych	% próby	% populacji 18+
Województwo dolnośląskie	254	6,5%	7,6%
Województwo kujawsko-pomorskie	160	4,1%	5,4%
Województwo lubelskie	234	6,0%	5,5%
Województwo lubuskie	98	2,5%	2,6%
Województwo łódzkie	261	6,7%	6,4%
Województwo małopolskie	399	10,2%	8,9%
Województwo mazowieckie	959	24,5%	14,1%
Województwo opolskie	62	1,6%	2,6%
Województwo podkarpackie	144	3,7%	5,5%
Województwo podlaskie	130	3,3%	3,1%
Województwo pomorskie	214	5,5%	6,1%
Województwo śląskie	369	9,4%	11,8%
Województwo świętokrzyskie	93	2,4%	3,2%
Województwo warmińsko-mazurskie	149	3,8%	3,7%

Województwo wielkopolskie	262	6,7%	9,1%
Województwo zachodniopomorskie	130	3,3%	4,4%
Razem	3 918		

Dane o populacji: Bank danych lokalnych, dane kompletne ze 2023 rok

W porównaniu z projektami realizowanymi w poprzednich latach należy podkreślić, że zwiększenie liczebności próby przełożyło się na wyraźną poprawę trafności oszacowań dotyczących jej rozkładu geograficznego w podziale na województwa. Podobnie jak w poprzednich edycjach badania, największe odchylenia od struktury populacji Polski odnotowano w przypadku województwa mazowieckiego, które było wyraźnie nadreprezentowane, oraz województwa małopolskiego, charakteryzującego się istotną nadreprezentacją. Z kolei województwa wielkopolskie i śląskie były istotnie niedoreprezentowane. Jednocześnie dla większości pozostałych, zwłaszcza mniejszych województw, uzyskano bardzo wysoką zgodność struktury próby ze strukturą populacji. Wyjątek stanowiło jedynie województwo opolskie, dla którego odnotowano istotne odchylenie.

Wskaźniki odchylenia od rozkładu populacji ogólnopolskiej użyte na potrzeby ważenia próby kształtują się sposób zaprezentowany w poniższej tabeli. Zastosowana logika kolorowania obejmuje układ w którym stanem idealnym jest wartość '0' - brak odchylenia od rozkładu ogólnopolskiego, zaś intensywność koloru odzwierciedla wychylenie in plus (kolor niebieski, przeszacowanie w próbie) lub in minus (kolor czerwony, niedoszacowanie w próbie) od rozkładu częstości poszczególnych grup populacji ogólnopolskiej.

Grupa	N w próbie	% w próbie	N w populacji referencyjnej	% w populacji	WAGA 2026
19-24M	163	3.61%	1 090 453	3.59%	0.993256
19-24K	133	2.95%	1 045 453	3.44%	1.167064
25-34M	365	8.08%	2 366 262	7.78%	0.962525
25-34K	224	4.96%	2 290 755	7.53%	1.518352
35-44M	671	14.86%	3 117 389	10.25%	0.68978
35-44K	515	11.41%	3 051 003	10.03%	0.879584
45-54M	515	11.41%	2 683 815	8.83%	0.773726
45-54K	408	9.04%	2 689 075	8.84%	0.978554
55-64M	332	7.35%	2 173 694	7.15%	0.972081
55-64K	287	6.36%	2 352 166	7.73%	1.216825
65+M	414	9.17%	3 042 688	10.01%	1.091187
65+K	488	10.81%	4 507 206	14.82%	1.371291

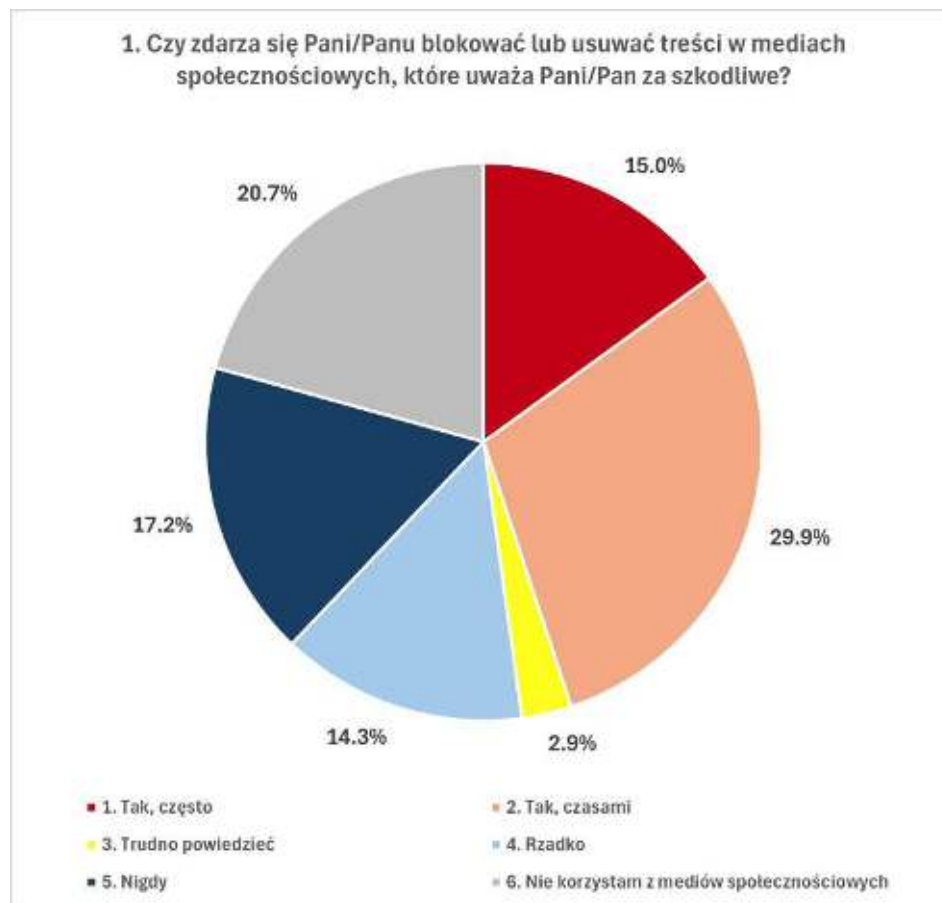
Należy również zaznaczyć, że ze względu na sposób konstrukcji próby, opartej na losowo generowanych numerach telefonicznych, nie było możliwości kontrolowania doboru

respondentów z uwzględnieniem kryteriów geograficznych już na etapie realizacji badania. Mimo tego uzyskana zgodność rozkładu geograficznego próby z rozkładem populacji Polski należy ocenić jako dobrą. Pozwoliło to na uwzględnienie województwa jako dodatkowego czynnika demograficznego w procesie analizy i ważenia danych.

Pytanie 1: Czy zdarza się Pani/Panu blokować lub usuwać treści w mediach społecznościowych, które uważa Pani/Pan za szkodliwe?

Pierwsze pytanie dotyczyło aktywnego reagowania użytkowników na treści uznawane przez nich za szkodliwe — poprzez blokowanie lub usuwanie. Pytanie pełni funkcję wprowadzającą do problematyki indywidualnych praktyk moderacyjnych w mediach społecznościowych.

Wykres 1. Rozkład odpowiedzi na pytanie 1.

Źródło: opracowanie własne.

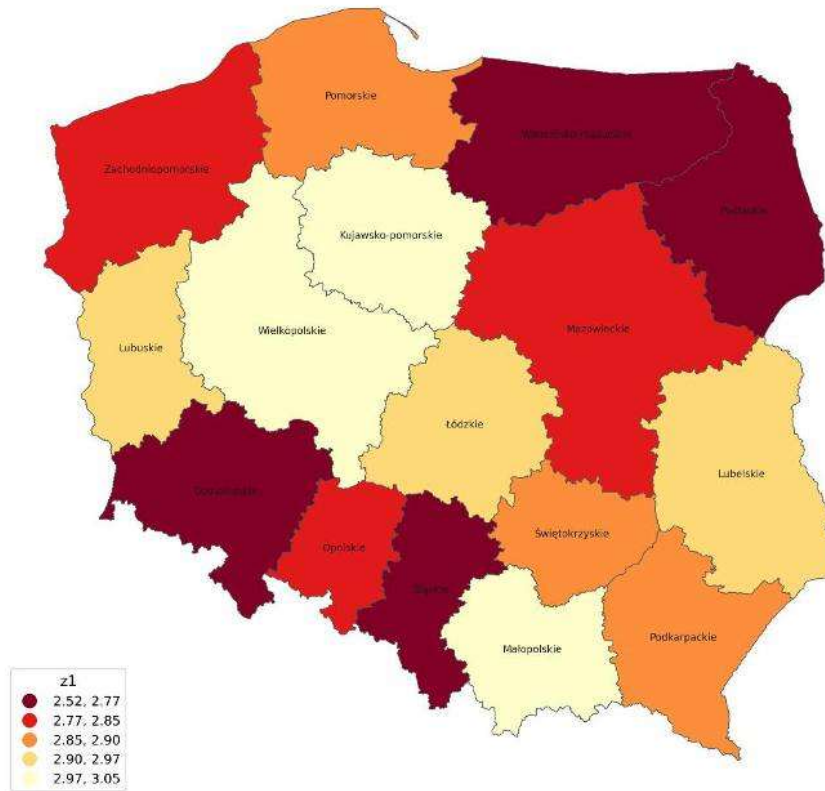
Na pytanie o blokowanie lub usuwanie treści uznawanych za szkodliwe odpowiedzi rozkładają się następująco: 15% badanych robi to często, 30% - czasami, 14% - rzadko, a 17% - nigdy. Jeden na pięciu respondentów (21%) deklaruje, że w ogóle nie korzysta z mediów społecznościowych, 3% nie potrafi odpowiedzieć na pytanie o reakcję na szkodliwe treści.

Oznacza to, że spośród użytkowników social mediów aktywnie reaguje na szkodliwe treści (często lub czasami) około połowa badanych. Jednocześnie znaczna grupa (17% Polaków) mimo korzystania z platform nigdy nie podejmuje takich działań. Tworzy to istotny kontekst dla pozostałych pytań: oczekiwania regulacyjne formułuje społeczeństwo, w którym znaczna część osób albo dystansuje się od mediów społecznościowych, albo pozostaje bierna wobec problematycznych treści w nich zawartych.

Warto podkreślić, iż dynamiczny rozwój mediów społecznościowych w Polsce sprawił, że korzysta z nich już 75,6% populacji, co oznacza ponad 29 milionów aktywnych użytkowników (*Social Media w Polsce 2025 – Raport Digital Poland*). Przeciętny Polak korzysta średnio aż z 6 różnych platform w każdym miesiącu, z czego najpopularniejsze to Facebook (prawie 19 milionów użytkowników), TikTok (11,4 miliona) oraz Instagram (11,3 miliona). Ta olbrzymia przestrzeń generuje masę szkodliwych treści, w tym dezinformację zdrowotną, polityczną, fałszywe oferty czy podszywanie się pod zaufane instytucje. Skalę problemu odzwierciedla codzienna praca Ośrodka Analizy Dezinformacji (OAD) NASK (2026), prowadzącego monitoring przez siedem dni w tygodniu, który w całym 2025 roku zidentyfikował i przekazał do administracji platform łącznie aż 46 511 uzasadnionych zgłoszeń. Zbiorcze statystyki reakcji platform społecznościowych na zgłoszenia w 2025 roku pokazują poważne wyzwania w obszarze moderacji treści. Spośród ponad 46 tysięcy incydentów zgłoszonych przez analityków NASK, platformy zdecydowały się na całkowite i trwałe usunięcie zaledwie 12% z nich, czyli 5572 materiałów. Zdecydowanie najczęstszą reakcją była szeroko pojęta moderacja, którą zastosowano wobec 68% zgłoszeń (31 638 przypadków), co według przyjętej metodologii oznacza m.in. nałożenie nakładek informacyjnych, dodanie uwag kontekstowych lub zawieszenie działalności kont. Niepokojąco wysoki pozostaje jednak odsetek zgłoszeń całkowicie odrzuconych bądź zignorowanych przez administratorów, który wyniósł aż 20% (9301 przypadków). Specyficzną strategię moderacyjną prezentuje platforma X (dawniej Twitter), która niemal całkowicie rezygnuje z usuwania treści na rzecz ich oznaczania. Serwis ten odrzucił 7% zgłoszeń i usunął zaledwie 2%, decydując się w aż 91% przypadków na moderację polegającą głównie na nałożeniu zewnętrznych notatek społeczności. Z kolei Google (YouTube i Google Ads) wykazuje się ogromną pasywnością, odrzucając aż 91,13% zgłoszeń NASK i decydując się na usunięcie zaledwie 8,62% szkodliwych materiałów. Zupełną bezbronność użytkowników widać na platformach takich jak Telegram, LinkedIn, Discord oraz Bluesky, które w 2025 roku odrzuciły bez wyjątku 100% przekazanych im zgłoszeń o naruszeniach.

Wykres 2. Blokowanie treści — wartości wskaźnika P1 według województw

Polska – P1: Blokowanie treści wg województw

P1 – blokowanie treści. Skala odpowiedzi od 1 (poparcie dla częstszego blokowania treści) do 5 (sprzeciw wobec częstszego blokowania treści). Odchylenie standardowe w próbie ogólnopolskiej wyniosło 1,47.
Klasyfikacja: kwantyle | Liczba klas: 5
Źródło geometrii: github.com/ppatrzyk/polska-geojson

Źródło: opracowanie własne. Geometria: github.com/ppatrzyk/polska-geojson.

Zróźnicowanie demograficzne odpowiedzi

Tabela poniżej prezentuje wyniki testów niezależności chi-kwadrat oraz siłę związku (V Craméra) między rozkładem odpowiedzi a zmiennymi demograficznymi.

Zmienna demograficzna	χ^2	df	p	V Craméra	Istotność	Siła związku
Płeć	37,95	15	<0,001	0,053	Istotne	Bardzo słaba
Wiek	412,95	25	<0,001	0,135	Istotne	Słaba
Wykształcenie	129,11	15	<0,001	0,098	Istotne	Bardzo słaba
Województwo	74,95	75	0,480	0,062	Nieistotne	Bardzo słaba
Typ miejscowości	11,78	5	0,038	0,052	Istotne	Bardzo słaba
Rodzicielstwo	58,14	5	<0,001	0,113	Istotne	Słaba

Rozkład odpowiedzi na pytanie o blokowanie treści istotnie różnicują niemal wszystkie analizowane zmienne demograficzne. Najsilniejszy związek występuje dla wieku (V Craméra = 0,135; $p < 0,001$) oraz posiadania dzieci ($V = 0,113$; $p < 0,001$) — oba o sile słabej. Istotne, choć bardzo słabe, są również różnice ze względu na płeć, wykształcenie i typ miejscowości. Jediną zmienną nieróżnicującą odpowiedzi okazało się województwo ($p = 0,480$), co potwierdza brak wyraźnego wzorca regionalnego na mapie wskaźnika P1.

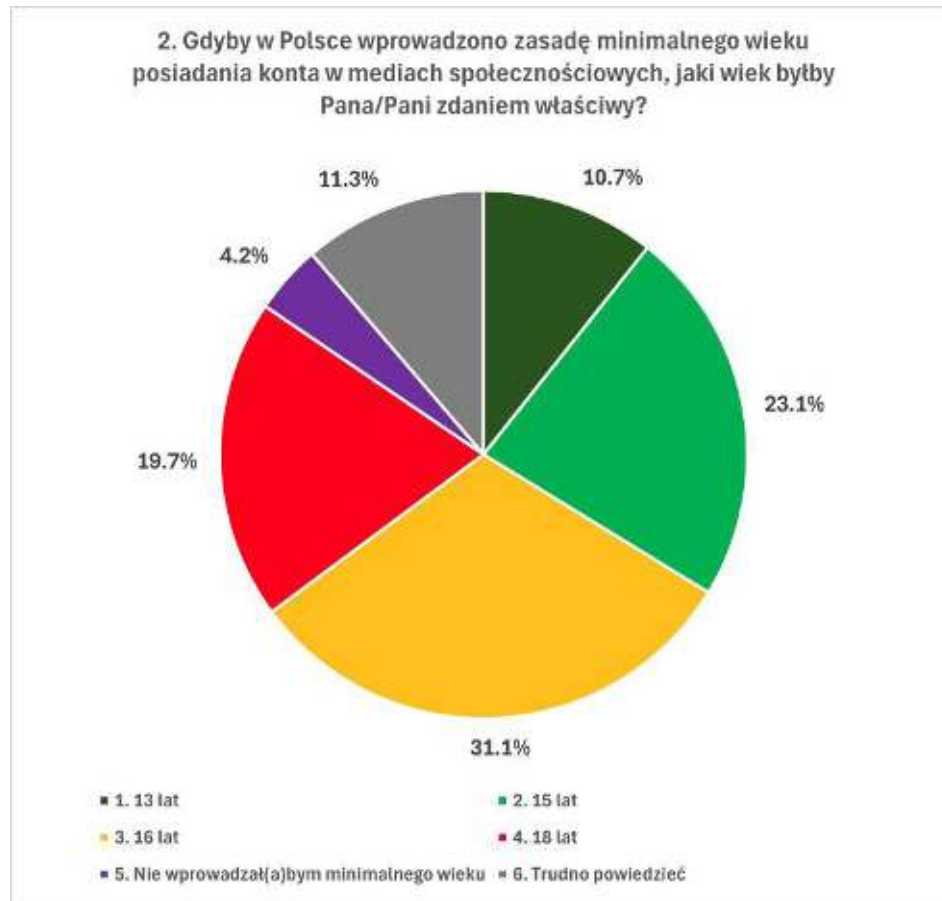
Z powyższej mapki wynika, iż relatywnie najbardziej restrykcyjnymi respondentami w przypadku pytania numer 2 (blokowanie treści) są mieszkańcy województw: dolnośląskiego, śląskiego oraz warmińsko-mazurskiego oraz podlaskiego. Najbardziej liberalni wydają się mieszkańcy województw kujawsko-pomorskiego, wielkopolskiego i małopolskiego. Należy odnotować, iż te różnice nie są istotne oraz trudno wskazać przyczynę takiego, a nie innego rozkładu.

Istnieje natomiast statystycznie istotna zależność pomiędzy płcią a odpowiedziami respondentów, jednak jej siła jest bardzo słaba. Oznacza to, że kobiety i mężczyźni różnią się w odpowiedziach w stopniu wykrywalnym statystycznie, ale różnice te są niewielkie. Kobiety są bardziej restrykcyjne od mężczyzn. Jakimś tropem interpretacyjnym w tym kontekście jest fakt posiadania dzieci. Mianowicie, posiadanie dzieci wiąże się z istotnymi statystycznie różnicami w odpowiedziach respondentów. Siła tej zależności jest słaba, lecz wyższa niż w przypadku płci czy wykształcenia. Wynika, z tego, iż bycie matką różnicuje sposób udzielenia odpowiedzi na to pytanie — matki są bardziej restrykcyjne (logika obrony potomstwa). W tym kontekście warto odnotować, iż spośród wszystkich zmiennych największe znaczenie ma wiek ($V = 0,135$), następnie rodzicielstwo ($V = 0,113$), podczas gdy płeć, wykształcenie oraz typ miejscowości wykazują jedynie marginalny wpływ.

Pytanie 2: Gdyby w Polsce wprowadzono zasadę minimalnego wieku posiadania konta w mediach społecznościowych, jaki wiek byłby Pana/Pani zdaniem właściwy?

Drugie pytanie odnosiło się do preferowanego progu wieku uprawniającego do posiadania konta w mediach społecznościowych — kluczowego elementu debaty o ochronie małoletnich w środowisku cyfrowym.

Wykres 3. Rozkład odpowiedzi na pytanie 2.

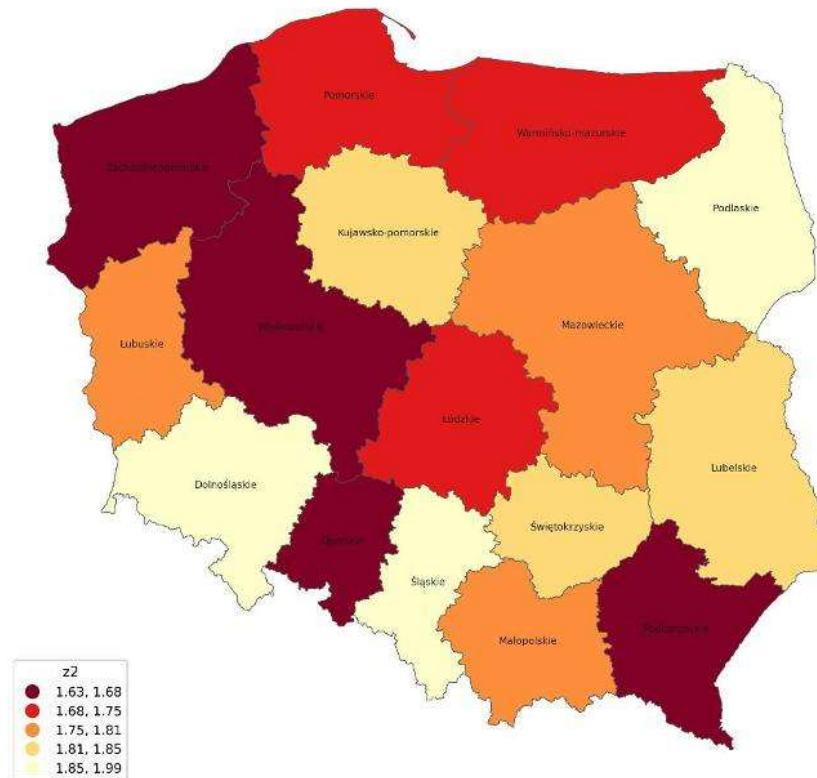
Źródło: opracowanie własne.

Najczęściej wskazywanym progiem minimalnego wieku posiadania konta w mediach społecznościowych jest 16 lat - wybrało go 31% badanych. Kolejne 20% przesunęłoby tę granicę do 18 lat. Co czwarty badany (23%) uważa, że granicę należy ustanowić na wieku 15 lat, natomiast co dziesiąty (11%) – na wieku 13 lat (czyli aktualny próg stosowany przez większość platform). Brak limitu wiekowego popiera marginalne 4% Polaków, a 11% nie ma w tej sprawie zdania.

W praktyce oznacza to, że 51% Polaków opowiada się za progiem co najmniej 16 lat, a aż 74% – za progiem co najmniej 15 lat. Społeczne oczekiwanie jest więc wyraźnie wyższe niż obecnie obowiązujące standardy platform.

Wykres 4. Ograniczenia wiekowe — wartości wskaźnika P2 według województw

Polska – P2: Ograniczenia w posiadaniu konta dla młodzieży wg województw

P2 – ograniczenia w posiadaniu kont w mediach społecznościowych przez osoby młode. Skala odpowiedzi od 1 (poparcie dla ograniczeń) do 5 (sprzeciw wobec ograniczeń). Odchylenie standardowe w próbie ogólnopolskiej wyniosło 1,28. Klasyfikacja: quantiles (1.0726, klas: 5). Źródło geometrii: github.com/ppatrzyk/polska-geojson.

Źródło: opracowanie własne. Geometria: github.com/ppatrzyk/polska-geojson.

Zróźnicowanie demograficzne odpowiedzi

Tabela poniżej prezentuje wyniki testów niezależności chi-kwadrat oraz siłę związku (V Craméra) między rozkładem odpowiedzi a zmiennymi demograficznymi.

Zmienna demograficzna	χ^2	df	p	V Craméra	Istotność	Siła związku
Płeć	69,04	15	<0,001	0,071	Istotne	Bardzo słaba
Wiek	307,97	25	<0,001	0,117	Istotne	Słaba
Wykształcenie	291,98	15	<0,001	0,147	Istotne	Słaba
Województwo	77,79	75	0,390	0,063	Nieistotne	Bardzo słaba
Typ miejscowości	7,01	5	0,220	0,040	Nieistotne	Bardzo słaba
Rodzicielstwo	38,80	5	<0,001	0,092	Istotne	Bardzo słaba

Preferowany próg wieku najsilniej różnicuje wykształcenie ($V = 0,147$; $p < 0,001$) oraz wiek respondenta ($V = 0,117$; $p < 0,001$) — obie zależności o sile słabej. Istotne, lecz bardzo słabe, są również różnice ze względu na płeć i posiadanie dzieci. Nieistotne statystycznie okazały się województwo ($p = 0,390$) oraz typ miejscowości ($p = 0,220$), co wskazuje, że stanowisko w sprawie progu wiekowego nie jest powiązane z miejscem zamieszkania.

Analiza testów niezależności χ^2 wskazuje, że preferowany minimalny wiek posiadania konta w mediach społecznościowych jest istotnie zróżnicowany ze względu na płeć, wiek, wykształcenie oraz rodzicielstwo ($p < 0,001$). Nie stwierdzono natomiast istotnych różnic w zależności od województwa ($p = 0,390$) ani typu miejscowości zamieszkania ($p = 0,220$). Oznacza to, że oczekiwania wobec regulacji wieku dostępu do mediów społecznościowych mają charakter ponadregionalny i nie zależą od miejsca zamieszkania.

Jednocześnie wartości współczynnika V Craméra mieszczą się w przedziale od 0,071 do 0,147, co oznacza, że wszystkie istotne zależności mają niewielką siłę. Największe znaczenie spośród analizowanych cech ma wykształcenie ($V = 0,147$), następnie wiek ($V = 0,117$), dalej rodzicielstwo ($V = 0,092$) oraz płeć ($V = 0,071$). Nawet jednak najsilniejszy z zaobserwowanych efektów należy interpretować jako słaby, co oznacza, że różnice pomiędzy grupami istnieją, lecz nie są duże.

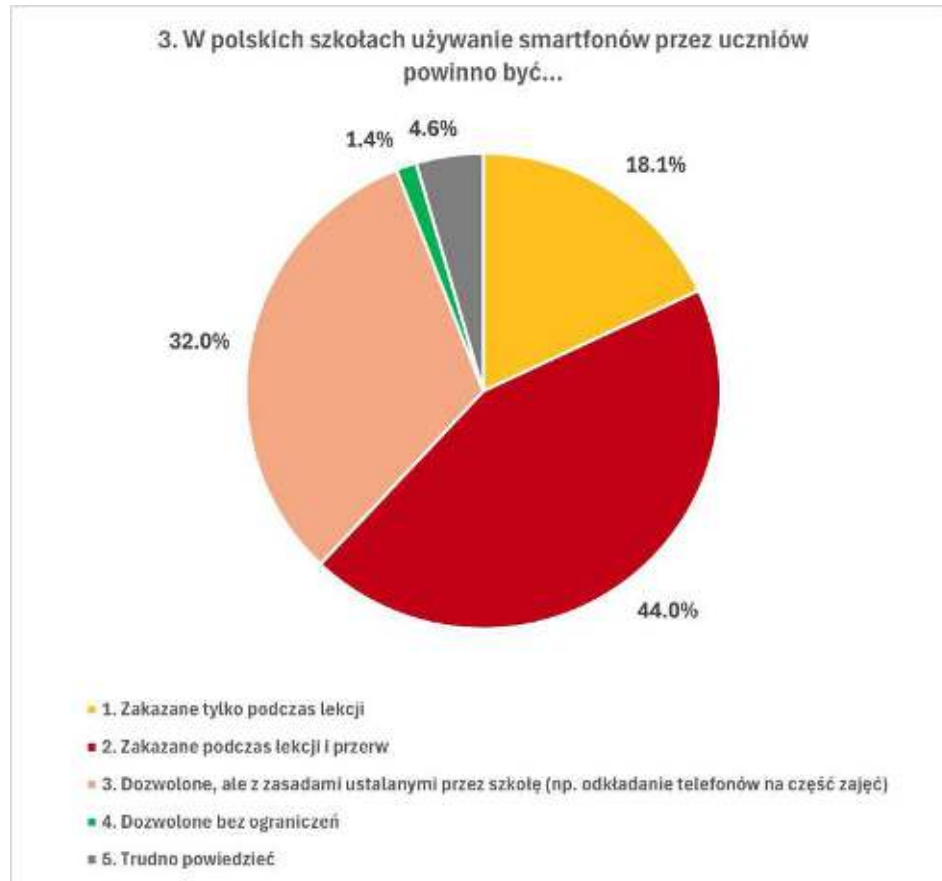
W praktyce oznacza to więc, iż najważniejszym wnioskiem nie jest to, że poszczególne grupy demograficzne znacząco się różnią, lecz że wysokie poparcie dla podniesienia minimalnego wieku dostępu do mediów społecznościowych jest stosunkowo powszechne w całym społeczeństwie. Innymi słowy, mimo iż osoby o różnym wieku, poziomie wykształcenia czy statusie rodzicielskim nieco inaczej rozkładają swoje odpowiedzi, to cechy demograficzne wyjaśniają jedynie niewielką część zróżnicowania opinii.

Na szczególną uwagę zasługuje brak istotnych różnic regionalnych i związanych z wielkością miejscowości. Wynik ten sugeruje, że przekonanie o potrzebie podniesienia minimalnego wieku korzystania z mediów społecznościowych nie jest charakterystyczne dla określonych regionów Polski ani dla mieszkańców dużych miast czy wsi, lecz ma charakter szeroko podzielanej normy społecznej. Nie ulega więc wątpliwości, iż skoro 74% respondentów opowiada się za granicą co najmniej 15 lat, a 51% za co najmniej 16 lat, to niewielka siła efektów demograficznych oznacza, że ten kierunek opinii jest stosunkowo jednolity w różnych segmentach społeczeństwa, a nie jest eksponowany przez wybrane, określone grupy (np. rodziców, osoby starsze czy mieszkańców dużych miast).

Pytanie 3: W polskich szkołach używanie smartfonów przez uczniów powinno być...

Trzecie pytanie dotyczyło oczekiwań wobec zasad korzystania ze smartfonów przez uczniów w szkołach — od zakazu ograniczonego do lekcji, po pełne dopuszczenie bez ograniczeń.

Wykres 5. Rozkład odpowiedzi na pytanie 3.

Źródło: opracowanie własne.

W kwestii używania smartfonów przez uczniów najczęściej badanych - 44% - opowiada się za pełnym zakazem zarówno podczas lekcji, jak i przerw. Kolejne 18% wybrałoby wariant łagodniejszy, czyli zakaz ograniczony do samych lekcji. 32% Polaków wolałoby pozostawić decyzję szkołom, dopuszczając stosowanie zasad pośrednich, np. odkładanie telefonów do specjalnych pojemników na czas wybranych zajęć. Za pełną swobodą uczniów opowiada się jedynie 1% badanych, a 5% nie ma zdania.

Łącznie 62% Polaków popiera więc systemowy zakaz używania smartfonów w szkole na lekcjach (a niemal połowa - również na przerwach). Niemal wszyscy respondenci są zgodni co do tego, że telefony w szkole wymagają jakichkolwiek reguł - wariant „bez ograniczeń” praktycznie nie znajduje poparcia. Innymi słowy - łącznie 94% badanych popiera jakąś formę ograniczenia korzystania ze smartfonów. Oznacza to, że zdecydowanie dominuje przekonanie, iż ich używanie w szkole powinno być kontrolowane lub zakazane. Postawa liberalna ma charakter marginalny -

pełną swobodę korzystania z telefonów popiera jedynie 1,4% respondentów. Jednocześnie odsetek osób niezdecydowanych jest niski (4,6%), co wskazuje, że temat jest dla respondentów czytelny i wzbudza raczej jednoznaczne opinie.

Zróźnicowanie demograficzne odpowiedzi

Tabela poniżej prezentuje wyniki testów niezależności chi-kwadrat oraz siłę związku (V Craméra) między rozkładem odpowiedzi a zmiennymi demograficznymi.

Zmienna demograficzna	χ^2	df	p	V Craméra	Istotność	Siła związku
Płeć	74,34	12	<0,001	0,074	Istotne	Bardzo słaba
Wiek	300,04	20	<0,001	0,129	Istotne	Słaba
Wykształcenie	99,15	12	<0,001	0,085	Istotne	Bardzo słaba
Województwo	83,60	60	0,024	0,073	Istotne	Bardzo słaba
Typ miejscowości	10,91	4	0,028	0,050	Istotne	Bardzo słaba
Rodzicielstwo	208,62	4	<0,001	0,215	Istotne	Słaba

Opinie o smartfonach w szkołach różnicują istotnie wszystkie sześć zmiennych demograficznych. Najsilniejszy związek odnotowano dla posiadania dzieci ($V = 0,215$; $p < 0,001$) oraz wieku ($V = 0,129$; $p < 0,001$) — rodzice oraz osoby starsze wyraźnie częściej opowiadają się za rozwiązaniami restrykcyjnymi. Istotne, choć słabsze, są również różnice ze względu na płeć, wykształcenie, województwo i typ miejscowości. To jedyne pytanie, w którym istotny statystycznie okazał się również podział regionalny ($p = 0,024$).

Rodzice i osoby starsze nieco częściej lub w ograniczonym stopniu częściej skłaniają się ku restrykcjom. To zjawisko, które zakładalibyśmy intuicyjnie z dwóch powodów. Po pierwsze, jest to pytanie, które najbardziej bezpośrednio dotyczy własnych dzieci respondenta - inaczej niż abstrakcyjne pytania o karanie hejtu czy ochronę wizerunku. Z innych badań wiemy, że bezpieczeństwo dzieci online jest dla niemal wszystkich rodziców priorytetem (Munoz-Carril i in., 2023; Barbovschi i in., 2020; Marsh i in., 2024; Rega i in., 2022), a większość oczekuje od regulatora i instytucji twardszych reguł (McClain i in., 2025; Gottfried, J. i Anderson, M., 2026).

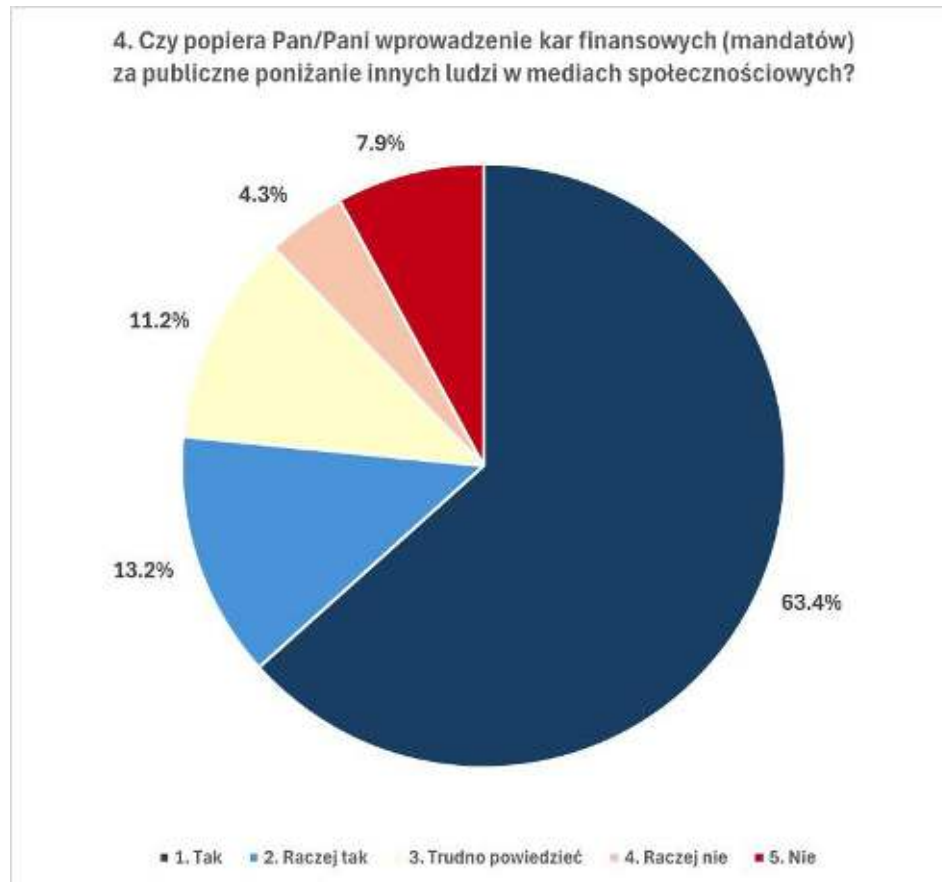
Jeśli szukamy źródeł zróźnicowania odpowiedzi w zależności od regionu, należy pamiętać o tym, że (w momencie realizacji sondażu) polityka szkoły dotycząca smartfonów była często administrowana i doświadczana lokalnie, więc regionalne normy szkolne mogą kształtować postawy właśnie przy tym pytaniu.

Patrząc natomiast na siłę związku należy zwrócić uwagę, że dominującą cechą rozkładu nie jest podział, lecz szeroki konsensus ponad grupami społecznymi - generalnie restrykcyjne nastawienie jest wspólne kobietom i mężczyznom, młodszym i starszym, miastu i wsi. Rzeczywisty spór nie powinien więc dotyczyć tego, czy regulować, lecz na ile restrykcyjne rozwiązania przyjąć.

Pytanie 4: Czy popiera Pan/Pani wprowadzenie kar finansowych (mandatów) za publiczne poniżanie innych ludzi w mediach społecznościowych?

Czwarte pytanie sprawdzało poparcie dla sankcji finansowych (mandatów) za publiczne poniżanie innych osób w mediach społecznościowych — instrumentu o charakterze represyjnym wymierzonego w mowę nienawiści i nękanie.

Wykres 6. Rozkład odpowiedzi na pytanie 4.

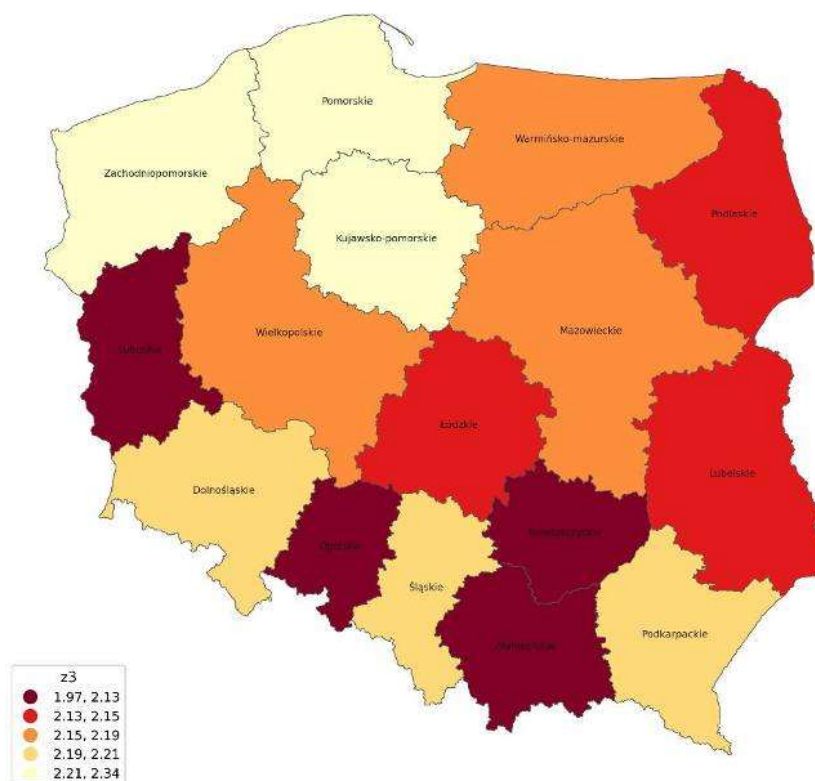
Źródło: opracowanie własne.

Najsilniejszy konsensus widoczny jest w pytaniu o kary finansowe za publiczne poniżanie innych ludzi w mediach społecznościowych. 63% badanych odpowiada zdecydowanie „tak”, a kolejne 13% - „raczej tak”. Łącznie poparcie dla mandatów za hejt wyraża aż trzy czwarte (77%) Polaków. Przeciwnego zdania jest jedynie 12% respondentów (4% – „raczej nie”, 8% – „nie”), a 11% nie ma zdania.

Co znaczące, w odpowiedziach dominuje wariant najbardziej zdecydowany – samo „tak” wybiera niemal pięciokrotnie więcej osób niż „raczej tak”. Świadczy to o silnej i nieznuansowanej opinii społecznej w tej sprawie. Wyniki pokazują zatem dominację postaw restrykcyjnych i wysokie społeczne poparcie dla formalnego karania internetowego poniżania innych osób.

Wykres 7. Mandaty za poniżające treści — wartości wskaźnika P4 według województw

Polska - P4: Mandaty za poniżające treści wg województw

P4 - mandaty za publikowanie poniżających treści w Internecie. Skala odpowiedzi od 1 (poparcie dla mandatów) do 5 (sprzeciw wobec mandatów). Odchylenie standardowe w próbie ogólnopolskiej wyniosło 1,39.

Klasyfikacja: gwarant 1, liczba klas: 5
Źródło: geometria: github.com/ppatrzyk/polska-geojson

Źródło: opracowanie własne. Geometria: github.com/ppatrzyk/polska-geojson.

Zróźnicowanie demograficzne odpowiedzi

Tabela poniżej prezentuje wyniki testów niezależności chi-kwadrat oraz siłę związku (V Craméra) między rozkładem odpowiedzi a zmiennymi demograficznymi.

Zmienna demograficzna	χ^2	df	p	V Craméra	Istotność	Siła związku
Płeć	181,49	12	<0,001	0,116	Istotne	Słaba
Wiek	99,48	20	<0,001	0,074	Istotne	Bardzo słaba
Wykształcenie	31,81	12	0,001	0,048	Istotne	Bardzo słaba
Województwo	67,29	60	0,242	0,066	Nieistotne	Bardzo słaba
Typ miejscowości	3,67	4	0,453	0,029	Nieistotne	Bardzo słaba
Rodzicielstwo	81,46	4	<0,001	0,134	Istotne	Słaba

Poparcie dla kar finansowych najsilniej różnicuje płeć ($V = 0,116$; $p < 0,001$) oraz posiadanie dzieci ($V = 0,134$; $p < 0,001$) — kobiety i rodzice istotnie częściej popierają sankcje. Istotne, lecz bardzo słabe, są również różnice ze względu na wiek i wykształcenie. Nieistotne statystycznie pozostają województwo ($p = 0,242$) oraz typ miejscowości ($p = 0,453$), co świadczy o ponadregionalnym charakterze poparcia dla tego rozwiązania.

Kierunek ten jest spójny z dotychczasowymi badaniami — kobiety wykazują udokumentowaną większą wrażliwość na szkody w internecie i częściej opowiadają się za bezpieczeństwem kosztem swobody wypowiedzi (McClain, 2022), a rodziców cechuje uogólniona orientacja ochronna, zwłaszcza powiązana z intensywnym rodzicielstwem (Balley, 2022; Nagy i in., 2022; Eastin i in., 2006). Charakterystyczne jest przy tym, że w porównaniu z pytaniem o smartfony w szkołach rola płci tu rośnie, a rola rodzicielstwa maleje: pytanie o poniżanie dotyka bowiem domeny krzywdy, w której różnica płci jest najsilniejsza, a nie bezpośredniego interesu rodzica związanego z własnym dzieckiem.

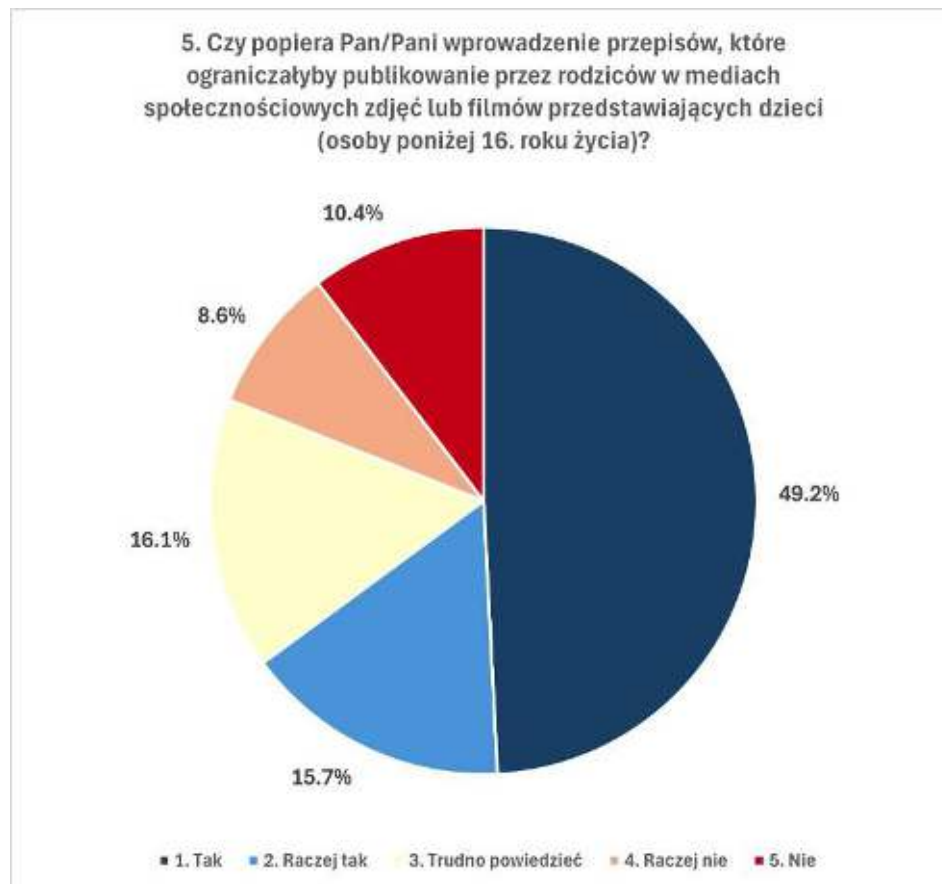
Fakt bycia kobietą i rodzicem jako predyktor większej preferencji wobec karania za zachowania poniżające w sieci wynika również zapewne z faktu, że to kobiety i dzieci stanowią grupy, które są najczęściej ofiarami tego typu zachowań i zgłaszają wyższy poziom stresu emocjonalnego po takich doświadczeniach (UN Women 2023; Enock i in., 2026; Bailey, 2015; Duggan, 2017; Xiao i in., 2023).

Natomiast generalnie wyniki jednoznacznie dowodzą bardzo szerokiego konsensusu społecznego w sprawie prawnego karania publicznego poniżania w internecie. Rzeczywisty spór nie dotyczy więc czy karać, lecz najwyżej w jakim zakresie i jak surowo - a grupa całkowicie odrzucająca taką ideę jest niewielka.

Pytanie 5: Czy popiera Pan/Pani wprowadzenie przepisów, które ograniczałyby publikowanie przez rodziców w mediach społecznościowych zdjęć lub filmów przedstawiających dzieci (osoby poniżej 16. roku życia)?

Piąte pytanie odnosiło się do zjawiska tzw. sharentingu — publikowania przez rodziców wizerunku dzieci w sieci — oraz poparcia dla przepisów ograniczających tę praktykę w odniesieniu do osób poniżej 16. roku życia.

Wykres 8. Rozkład odpowiedzi na pytanie 5.

Źródło: opracowanie własne.

Wprowadzenie przepisów ograniczających publikowanie przez rodziców zdjęć i filmów przedstawiających dzieci poniżej 16. roku życia popiera 49% badanych („tak”), a kolejne 16% odpowiada „raczej tak” - łącznie dwie trzecie Polaków (65%) chciałoby prawnie ograniczyć praktykę tzw. „sharentingu”. Przeciwnego zdania jest 19% Polaków (9% - „raczej nie”, 10% - „nie”), a 16% nie ma sprecyzowanego stanowiska.

Ten relatywnie wysoki udział odpowiedzi niezdecydowanych („trudno powiedzieć”) sugeruje, że temat jest dla części opinii publicznej nowy lub mniej rozpoznany niż klasyczna przemoc słowna w sieci. Przeciwnicy takiego rozwiązania stanowią mniejszość: „nie” wybrało 10,4%, a „raczej nie”

8,6%. Odpowiedź „Trudno powiedzieć” wskazało aż 16,1% respondentów - to najwyższy odsetek niezdecydowania spośród wszystkich zadawanych w tegorocznym sondażu pytań. Sugeruje to, że temat ingerencji w decyzje rodziców jest dla części badanych bardziej złożony i budzi wątpliwości: ścierają się tu zagadnienia ochrony dziecka, autonomii rodzicielskiej i wolności osobistej.

Zróznicowanie demograficzne odpowiedzi

Tabela poniżej prezentuje wyniki testów niezależności chi-kwadrat oraz siłę związku (V Craméra) między rozkładem odpowiedzi a zmiennymi demograficznymi.

Zmienna demograficzna	χ^2	df	p	V Craméra	Istotność	Siła związku
Płeć	122,03	12	<0,001	0,095	Istotne	Bardzo słaba
Wiek	74,07	20	<0,001	0,064	Istotne	Bardzo słaba
Wykształcenie	31,73	12	0,002	0,048	Istotne	Bardzo słaba
Województwo	54,36	60	0,681	0,059	Nieistotne	Bardzo słaba
Typ miejscowości	0,44	4	0,979	0,010	Nieistotne	Bardzo słaba
Rodzicielstwo	3,10	4	0,542	0,026	Nieistotne	Bardzo słaba

Notatka analityczna

Stosunek do ograniczeń publikowania wizerunku dzieci najsilniej różnicuje płeć ($V = 0,095$; $p < 0,001$) — kobiety wyraźnie częściej popierają takie przepisy. Istotne, choć bardzo słabe, są również różnice ze względu na wiek i wykształcenie. Co istotne, to jedyne pytanie, w którym posiadanie dzieci nie różnicuje odpowiedzi ($p = 0,542$); nieistotne pozostają także województwo ($p = 0,681$) i typ miejscowości ($p = 0,979$). Sugeruje to, że poparcie dla ochrony wizerunku dzieci jest powszechne i niezależne od własnego rodzicielstwa.

Dane sugerują, że poparcie dla ochrony wizerunku dzieci nie wynika z własnego, bezpośredniego interesu rodzica, lecz ma charakter ogólnej normy podzielanej niezależnie od tego, czy respondent sam wychowuje dzieci. Ochrona wizerunku dziecka jawi się zatem jako wartość powszechnie akceptowana, słabo uzależniona od cech demograficznych, a różnicowana najwyżej - i to nieznacznie - przez płeć, z powodów opisanych przy poprzednim pytaniu.

Ponadto warto pamiętać, że opinie w tej sprawie mogą do pewnego stopnia stanowić odzwierciedlenie tonu, w jakim toczy się debata publiczna na temat sharentingu (jeśli w ogóle się toczy) – eksponujemy zazwyczaj negatywne strony i/lub konsekwencje tego zjawiska, jako przykłady przywołując kazusy skrajne (np. fotorelacje z porodu) lub mówiąc o nich krytycznie (casus Gimper vs. Lil Masti – Wirtualnemedi.pl, 22.07.2025).

Wskaźnik restrykcyjności postaw

Konstrukcja wskaźnika

Złożony wskaźnik restrykcyjności postaw wobec regulacji mediów społecznościowych zbudowano na podstawie trzech pytań merytorycznych: pytania 1 (blokowanie szkodliwych treści), pytania 4 (kary finansowe za poniżanie) oraz pytania 5 (ograniczenie publikowania wizerunku dzieci). Zastosowano rekodowanie proste, w którym niższe wartości oznaczają postawę bardziej restrykcyjną, a wyższe — bardziej permissywną. Z obliczeń wskaźnika wykluczono osoby, które w pytaniu 1 zadeklarowały, że nie korzystają z mediów społecznościowych.

Korelacje między pytaniami składowymi są istotne, lecz umiarkowane, co potwierdza, że wskaźnik łączy trzy rozłączne komponenty złożonego zjawiska. W ujęciu surowym wskaźnik przyjmuje wartości od 3 (postawa skrajnie restrykcyjna) do 15 (skrajny permissywizm).

Macierz korelacji pytań składowych

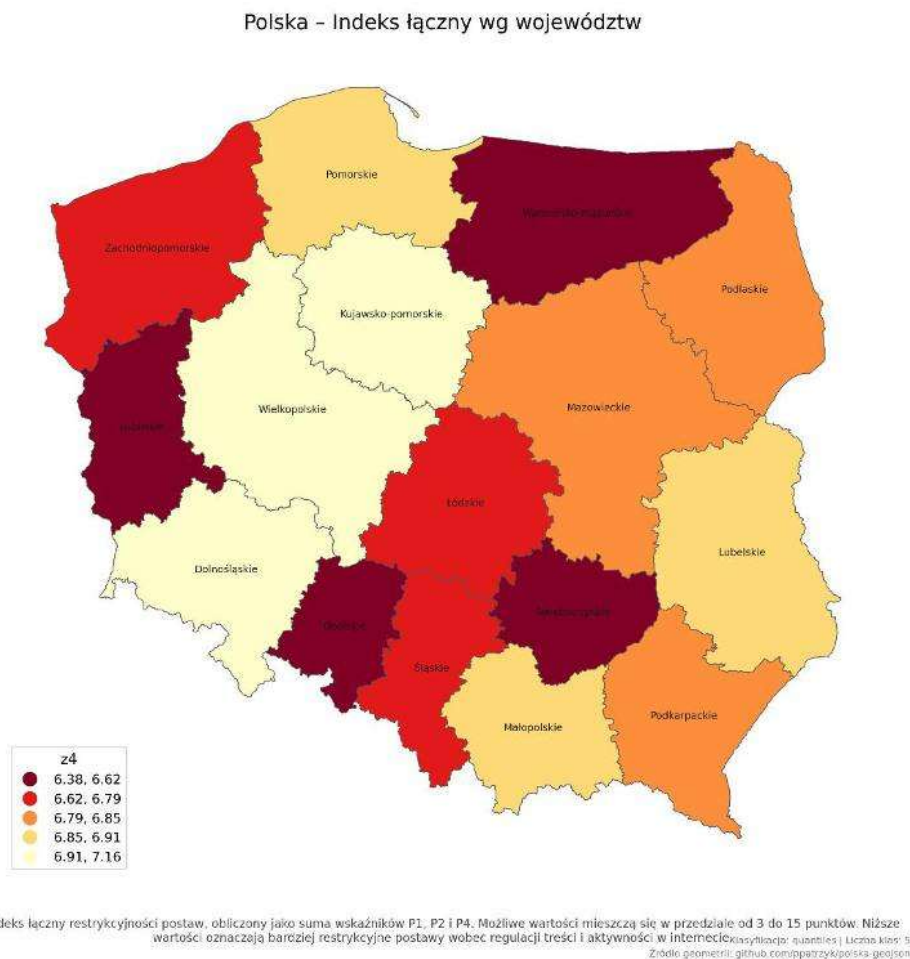
	Pyt 1	Pyt 4	Pyt 5
Pyt 1	—		
Pyt 4	0,078	—	
Pyt 5	0,105	0,239	—

Ze względu na specyfikę rozkładów zmiennych składowych do obliczeń statystycznych wykorzystano dane standaryzowane (Z-score dla każdej zmiennej składowej). Wskaźnik standaryzowany przyjmuje teoretyczne wartości od -9 do +9. Jego rozkład empiryczny charakteryzują poniższe statystyki opisowe.

Statystyki opisowe wskaźnika standaryzowanego

Średnia	-0,012
Odchylenie standardowe	1,947
Q1	-1,372
Q3	1,382
Min	-2,769
Maks	5,935

Wykres 9. Indeks łączny restrykcyjności postaw według województw.

Źródło: opracowanie własne. Geometria: github.com/ppatrzyk/polska-geojson.

Zróżnicowanie wskaźnika według czynników demograficznych

Poniższa tabela przedstawia średnie wartości wskaźnika standaryzowanego (Indeks-Z) w podziale na kategorie demograficzne. Wartości ujemne (kolor czerwony) oznaczają postawę bardziej restrykcyjną od średniej, dodatnie (kolor niebieski) — bardziej permissywną.

Płeć	Indeks-Z
Kobieta	-0,477
Mężczyzna	0,393
Inna	0,132
Brak odpowiedzi	0,215

Typ miejscowości	Indeks-Z
Miasto	-0,023
Wieś	0,041
Brak odpowiedzi	-0,057

Wykształcenie	Indeks-Z
Podstawowe	0,190
Zasadnicze zawodowe	0,255
Średnie	0,067
Wyższe	-0,096

Wiek	Indeks-Z
19-24	0,189
25-34	0,092
35-44	-0,083
45-54	0,078
55-64	-0,083
65 i więcej	-0,143

Rodzicielstwo	Indeks-Z
Rodzic	-0,078
Osoba bezdzietna	0,161

Województwo	Indeks-Z
Województwo dolnośląskie	0,105
Województwo kujawsko-pomorskie	0,191
Województwo lubelskie	0,013
Województwo lubuskie	-0,270
Województwo łódzkie	-0,091

Województwo małopolskie	-0,003
Województwo mazowieckie	-0,034
Województwo opolskie	-0,376
Województwo podkarpackie	-0,054
Województwo podlaskie	-0,012
Województwo pomorskie	0,002
Województwo śląskie	-0,052
Województwo świętokrzyskie	-0,194
Województwo warmińsko-mazurskie	-0,354
Województwo wielkopolskie	0,061
Województwo zachodniopomorskie	-0,148

Analiza regresji

Model regresji liniowej objaśniał wartość standaryzowanego wskaźnika restrykcyjności za pomocą zmiennych demograficznych (płeć, wykształcenie, województwo, wiek, posiadanie dzieci, typ miejscowości). Poniższa tabela prezentuje współczynniki modelu wraz z błędami standardowymi, statystyką t, wartością p oraz 95-proc. przedziałami ufności.

Zmienna	coef	std err	t	p	[0,025	0,975]	Uwagi
Intercept	0,046	0,326	0,14	0,889	-0,593	0,685	
Płeć: męczyzna	0,826	0,068	12,09	<0,001	0,692	0,960	kobiety wyraźnie bardziej restrykcyjne
Wyksz.: zasadnicze zaw.	-0,213	0,316	-0,67	0,502	-0,833	0,408	
Wyksz.: średnie	-0,264	0,295	-0,89	0,372	-0,842	0,315	
Wyksz.: wyższe	-0,343	0,295	-1,16	0,245	-0,921	0,236	
Woj. kujawsko-pomorskie	0,021	0,215	0,10	0,924	-0,400	0,442	
Woj. lubelskie	-0,090	0,194	-0,47	0,642	-0,471	0,290	
Woj. lubuskie	-0,323	0,253	-1,28	0,202	-0,819	0,173	
Woj. mazowieckie	-0,077	0,150	-0,52	0,606	-0,372	0,217	
Woj. małopolskie	-0,043	0,170	-0,25	0,802	-0,376	0,291	

Woj. opolskie	-0,409	0,301	-1,36	0,174	-0,998	0,181	
Woj. podkarpackie	-0,126	0,220	-0,57	0,566	-0,558	0,305	
Woj. podlaskie	-0,072	0,229	-0,32	0,752	-0,520	0,376	
Woj. pomorskie	-0,128	0,194	-0,66	0,509	-0,509	0,252	
Woj. warmińsko-mazurskie	-0,453	0,223	-2,04	0,042	-0,890	-0,017	wyraźnie bardziej restrykcyjna postawa
Woj. wielkopolskie	-0,070	0,186	-0,38	0,705	-0,435	0,294	
Woj. zachodniopomorskie	-0,238	0,232	-1,03	0,305	-0,692	0,216	
Woj. łódzkie	-0,168	0,184	-0,91	0,361	-0,529	0,193	
Woj. śląskie	-0,122	0,173	-0,71	0,480	-0,462	0,217	
Woj. świętokrzyskie	-0,257	0,247	-1,04	0,299	-0,742	0,228	
Wiek: 25-34	-0,048	0,162	-0,29	0,769	-0,365	0,270	
Wiek: 35-44	-0,039	0,161	-0,24	0,808	-0,354	0,276	
Wiek: 45-54	0,178	0,170	1,05	0,295	-0,155	0,510	
Wiek: 55-64	0,033	0,179	0,19	0,854	-0,317	0,383	
Wiek: 65 i więcej	-0,048	0,175	-0,28	0,782	-0,391	0,295	
Rodzic: tak	-0,172	0,092	-1,88	0,061	-0,352	0,008	rodzice bardziej restrykcyjni (bliskie istotności)
Typ miejsc.: wieś	0,018	0,086	0,21	0,833	-0,150	0,187	

Analiza wariancji (ANOVA)

Wieloczynnikowa analiza wariancji pozwoliła ocenić wpływ poszczególnych zmiennych demograficznych oraz ich interakcji na zróżnicowanie wskaźnika restrykcyjności. Poniżej przedstawiono efekty główne oraz najważniejsze interakcje.

Czynnik	sum_sq	df	F	p (PR>F)	Uwagi
Płeć (d1)	497,0	1	141,0	<0,001	płeć krytycznie różnicuje stosunek do regulacji
Wykształcenie (d2)	11,80	3	1,12	0,341	

Województwo (d3)	35,98	15	0,68	0,784	
Wiek (d4)	24,03	5	1,36	0,235	
Rodzicielstwo (d5)	11,15	1	3,16	0,075	posiadanie dzieci to bliski predyktor
Typ miejscowości (d6)	1,40	1	0,40	0,529	
Płeć × Wiek	37,59	5	2,13	0,059	interakcja płci i wieku bliska istotności
Województwo × Rodzicielstwo	90,71	15	1,72	0,042	regionalizacja a posiadanie dzieci
Reszta (Residual)	10 345,8	2935			

Zdecydowanie najsilniejszym predyktorem postaw wobec regulacji mediów społecznościowych jest płeć. W modelu regresji współczynnik dla mężczyzn wynosi 0,826 ($p < 0,001$), co oznacza, że kobiety zajmują istotnie bardziej restrykcyjne stanowisko — różnica ta jest największym i jedynym silnie istotnym efektem głównym w całym modelu. Potwierdza to analiza wariancji, w której płeć odpowiada za zdecydowanie największą część wyjaśnionej zmienności ($F = 141,0$; $p < 0,001$).

Drugim, bliskim istotności predyktorem jest posiadanie dzieci: rodzice prezentują bardziej restrykcyjne postawy (coef = -0,172; $p = 0,061$ w regresji; $F = 3,16$; $p = 0,075$ w ANOVA). Choć efekt nie przekracza progu istotności na poziomie 0,05, jego kierunek jest spójny z obserwacjami z poszczególnych pytań — zwłaszcza dotyczących smartfonów w szkołach.

Pozostałe zmienne — wykształcenie, wiek i typ miejscowości — nie wykazują istotnych efektów głównych. Na poziomie regionalnym istotnie bardziej restrykcyjną postawę odnotowano w województwie warmińsko-mazurskim (coef = -0,453; $p = 0,042$). Wśród interakcji na uwagę zasługują dwie zależności bliskie lub przekraczające próg istotności: interakcja płci i wieku ($p = 0,059$) oraz istotna interakcja województwa i posiadania dzieci ($p = 0,042$), wskazująca, że wpływ rodzicielstwa na restrykcyjność postaw różni się w zależności od regionu.

Z literatury przedmiotu wynika, że płeć różnicuje postawy w diskutowanym w tym raporcie zakresie. Wynika to z kilku niezależnych, ale działających w tym samym kierunku mechanizmów.

Dobrze udokumentowany wzorzec to systematycznie wyższa percepcja zagrożeń u kobiet w domenach środowiskowych, technologicznych i zdrowotnych (Flynn, Slovic, Mertz, 1994). Klasyczne prace wykazały, że ryzyko jest oceniane jako niższe przez mężczyzn niż przez kobiety, a różnica ta okazała się powtarzalna w wielu domenach zagrożeń (tzw. „white male effect”, wynikający z interakcji światopoglądów kulturowych z płcią i rasą; Finucane i in., 2000).

Drugi filar to trwały „gender gap” w zakresie stosunku do polityk publicznych. Kobiety konsekwentnie silniej popierają programy rządowe chroniące słabszych, są bardziej za kontrolą broni i regulacjami środowiskowymi, a mniej za karą śmierci i użyciem siły. Mechanizmy wskazywane w literaturze (wyższa empatia, silniejsza troska o grupy wrażliwe, odmienne reakcje emocjonalne na problemy społeczne) tłumaczą, dlaczego kobiety częściej priorytetyzują kwestie dotyczące dzieci, osób starszych i grup marginalizowanych (Schlesinger i Heldman, 2001; Lizotte, 2017).

Trzecie zjawisko najmocniej wiąże się z przedmiotem naszego badania. Badania Pew Research Center (2014, 2017, 2021) pokazują wyraźną różnicę płci w postrzeganiu szkód online: 70% kobiet uznaje nękanie w internecie za poważny problem wobec 54% mężczyzn, a wśród najmłodszych (18-29 lat) różnica rośnie do 83% vs 55%. Warto tu pamiętać, że ogólne wskaźniki doświadczania nękania są u obu płci zbliżone (mężczyźni nawet nieco wyżej), różnica dotyczy więc głównie oceny problemu i postaw, a nie samej ekspozycji. Ponadto kobiety częściej przedkładają bezpieczeństwo ponad wolność słowa w internecie.

Jeśli natomiast chodzi o rodzicielstwo, literatura przedmiotu dostarcza również kilku istotnych tropów interpretacyjnych. W raporcie „Parenting in the digital age” rodzice deklarują bardzo wysoką wagę bezpieczeństwa dzieci online - niemal wszyscy (94%) uznają je za ważne - i przekłada się to na wyraźne poparcie dla twardszych reguł: około dwie trzecie rodziców (67%) uważa, że firmy technologiczne powinny robić więcej dla ochrony dzieci, a 55%, że więcej powinni robić ustawodawcy (eSafety Commissioner, 2019).

Wpływ rodzicielstwa na postawy wobec regulacji technologii bywa realny, lecz umiarkowany i silnie zależny od domeny - najsilniejszy tam, gdzie w grę wchodzi własne dzieci respondenta. Efekt jest najczytelniejszy w pytaniu o smartfony w szkołach, ponieważ to pytanie najbardziej bezpośrednio dotyka codziennego doświadczenia rodzica.

Komentarze ekspertów

prof. dr hab. Agnieszka Hess, Instytut Dziennikarstwa, Mediów i Komunikacji Społecznej UJ

Ogólnopolski sondaż CATI – zrealizowany wspólnie przez badaczy z Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu Jagiellońskiego – ujawnił wyraźny rozdźwięk między indywidualną skłonnością Polaków do reagowania na szkodliwe treści w sieci (około połowa użytkowników social mediów podejmuje aktywności ograniczające ich rozpowszechnianie) a ich oczekiwaniami wobec systemowych rozwiązań prawnych w tym zakresie (popiera je ponad 70 procent obywateli). **Stosunkowo niska aktywność w reagowaniu na szkodliwe treści nie wynika z przyzwolenia na nie, lecz z oczekiwania, że to państwo, a nie pojedynczy użytkownik, powinno gwarantować bezpieczeństwo w przestrzeni cyfrowej.** Skoro mechanizmy indywidualne (zgłaszanie postów, blokowanie użytkowników) zawodzą lub są uznawane za niewystarczające, obywatele zwracają się ku twardszym regulacjom. Polacy w przeważającej większości popierają karanie za hejt oraz wprowadzenie systemowych zakazów używania smartfonów w placówkach oświatowych. Sondaż wykazał również silne poparcie dla podniesienia minimalnego wieku użytkowników social mediów do co najmniej 16 lat oraz objęcia ochroną prawną wizerunku dzieci poprzez ograniczenie zjawiska sharentingu. Nasze badanie ujawniło oczekiwania Polaków w zakresie uporządkowania przestrzeni cyfrowej przez państwo w celu ochrony kapitału społecznego i bezpieczeństwa najmłodszych. W mojej opinii, wyniki sondażu mogą być odczytywane jako wyraz społecznego sprzeciwu wobec bierności gigantów technologicznych i chęci odzyskania kontroli nad jakością debaty publicznej.

dr hab. Tomasz Gackowski, prof. UW, LBM UW

Sondaż CATI Laboratorium Badań Medioznawczych UW – w tym roku zrealizowany z naszymi Partnerami z Uniwersytetu Jagiellońskiego na rekordowej próbie ponad 4,5 tysiąca respondentów z całej Polski – pokazuje wprost, iż Polacy mówią wyraźne „stop” jeśli chodzi o naruszanie godności innych ludzi na platformach społecznościowych. Ponad 70 proc. ankietowanych jest za wprowadzeniem mandatów za publiczne poniżanie innych ludzi w mediach społecznościowych. To głośny i wyraźny postulat, które powinien zostać usłyszany przez rządzących oraz zarządzających firmami, będącymi właścicielami platform społecznościowych. Wydaje się, iż udało nam się uchwycić najbardziej krytyczny w ocenie użytkowników wymiar funkcjonowania mediów społecznościowych. Mianowicie, mechanizmy (oraz ich brak lub ich niewystarczająca forma) moderacji treści publikowanych w mediach społecznościowych w formie postów i komentarzy, które ranią, skłócają, polaryzują, podkopują zaufanie i kapitał społeczny, wreszcie krzywdzą w sposób, który nasi respondenci uważają, iż należy ograniczyć poprzez wprowadzenie kar finansowych – mandatów. Tak samo jak kierowca przekracza prędkość w miejscu zabudowanym czy też pasażer podróżuje na gapę, tak samo użytkownik, który decyduje się używać mowy nienawiści, winien liczyć się z tym, iż zostanie ukarany, nie tylko zablokowaniem treści, czy też konta, ale także mandatem, odczuje to w swojej kieszeni. To ważny głos – nie lekceważmy go! Społeczeństwo się budzi, a media społecznościowe muszą być jednak coraz bardziej społecznościowe, a nie izolujące, polaryzujące, zamykające w bańkach, które nas od siebie oddalają, a nie zbliżają. Nie to nam obiecywali twórcy wielkich platform społecznościowych.

dr hab. Agnieszka Walecka-Rynduch, prof. UJ, Instytut Dziennikarstwa, Mediów i Komunikacji Społecznej UJ

Wspólna inicjatywa badawcza Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu Jagiellońskiego, której wynikiem jest przeprowadzony w kwietniu sondaż opinii publicznej metodą CATI, ujawnił pogłębiającą się **lukę w obszarze edukacji medialnej** szczególnie w kontekście reagowania na treści szkodliwe, czyli te, które mogą zagrażać dobrostanowi małoletnich w sieci. Otrzymany przez nas wynik wskazuje, że ponad 1/3 badanych nie ma zwyczaju aktywnie reagować na treści o charakterze patologicznym w sieci, w tym 17% respondentów zadeklarowało, że nigdy nie podejmuje takich działań, natomiast 3% badanych nie potrafiło odpowiedzieć na pytanie o reakcję na szkodliwe treści, wskazując na odpowiedź „trudno powiedzieć”. Dowodzi to zatem stosunkowo niskich umiejętności respondentów w obszarze kształtowania kompetencji medialnych i istnienie kategorii tzw. odporności własnej jednostki. Badani w warstwie deklaratywnej wskazywali na rozumienie problemów związanych ze szkodliwością przekazów w mediach społecznościowych, dezinformacją, fake newsami, treściami i zachowaniami patologicznymi w sieci (2/3 respondentów opowiedziało się za wprowadzeniem kar za publiczne poniżanie innych ludzi w mediach społecznościowych), jednak, jak pokazaliśmy w badaniu, w praktyce zachowania medialnego, jednostki nie zawsze podejmują działania zaradcze. Sądzę, że wyniki naszego badania staną się ważnym głosem w dyskusji nad społeczną potrzebą nieustannego uświadamiania wagi kompetencji medialnych i komunikacyjnych, szczególnie w nadchodzącym roku edukacji medialnej w Polsce.

dr Karolina Brylska, LBM UW

Tegoroczne badanie wpisuje się w prowadzoną w Polsce, ale i w wielu innych krajach świata, dyskusję o systemowej regulacji platform cyfrowych. Z mojej perspektywy to najciekawszy wniosek z całego badania: w polskiej debacie publicznej wciąż za mało mówimy o destrukcyjnym wpływie platform społecznościowych na demokrację i kapitał społeczny. O algorytmach, które premiuje treści skrajne, bo to one generują zaangażowanie. O modelach biznesowych opartych na monetyzowaniu uwagi nastolatków. Tymczasem wyniki naszego badania układają się w spójny obraz: Polacy w 2026 r. oczekują od państwa aktywnego porządkowania świata cyfrowego. Najsilniejszy konsensus dotyczy karania za przemoc słowną (77%) i ograniczania używania smartfonów w szkołach (62%). Wyraźna większość chce też podniesienia wieku korzystania z social mediów (51% za progiem ≥ 16 lat) i ograniczeń sharentingu (65%). Co istotne, w pytaniach o najbardziej dotkliwe regulacje (mandaty, zakazy w szkole) odpowiedzi „raczej nie” i „nie” sumują się do kilkunastu procent - mówimy więc o zdecydowanej, a nie niepewnej większości. Ten jednoznaczny głos polskich obywateli powinien być znacznie lepiej słyszalny i znacznie poważniej traktowany przez ustawodawcę.

Bibliografia

Bailey, Jane, A Perfect Storm: How the Online Environment, Social Norms and Law Shape Girls' Lives (May 12, 2015). In: Jane Bailey and Valerie Steeves (eds). (2015) eGirls eCitizens. (Ottawa: University of Ottawa Press), Ottawa Faculty of Law Working Paper No. 2015-40, Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=2605468>

Balleys, Claire (2022), Familial digital mediation as a gendered issue between parents. *Media, Culture & Society*, vol. 44(8) 1559–1575

Barbovschi, M., Jereissati, T., Macaya, J.F.M. (2020). Parental Anxieties and Double Standards in Their Discussion of Young People's Use of Social Media: Perspectives from a Qualitative Project in Sao Paulo, Brazil. In: Tsaliki, L., Chronaki, D. (eds) *Discourses of Anxiety over Childhood and Youth across Cultures*. Palgrave Macmillan, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-030-46436-3_15

Duggan, M. (2017, July 14). Men, women experience and view online harassment differently. Pew Research Center. <https://www.pewresearch.org/short-reads/2017/07/14/men-women-experience-and-view-online-harassment-differently/>

Eastin, M. S., Greenberg, B. S., & Hofschire, L. (2006). Parenting the internet. *Journal of Communication*, 56 (3), 486-504. <https://doi.org/10.1111/J.1460-2466.2006.00297.X>

Enock, F. E., Stevens, F., Sippy, T., Bright, J., Cross, M., Johansson, P., Wajcman, J., & Margetts, H. Z. (2026). Gendered inequalities in online harms: Fear, safety work, and online participation. *Computers in Human Behavior*, 181, Article 108990. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2026.108990>

eSafety Commissioner. (2019). Parenting in the digital age. <https://www.esafety.gov.au/sites/default/files/2019-07/eSafety%20Research%20Parenting%20Digital%20Age.pdf>

Finucane, M. L., Slovic, P., Mertz, C. K., Flynn, J., & Satterfield, T. A. (2000). Gender, race, and perceived risk: The “white male” effect. *Health, Risk & Society*, 2(2), 159–172. <https://doi.org/10.1080/713670162>

Flynn, J., Slovic, P., & Mertz, C. K. (1994). Gender, race, and perception of environmental health risks. *Risk analysis : an official publication of the Society for Risk Analysis*, 14(6), 1101–1108. <https://doi.org/10.1111/j.1539-6924.1994.tb00082.x>

Gimper skazany na grzywnę za film o Lil Masti i sharentingu, Wirtualnemedi.pl – <https://www.wirtualnemedi.pl/gimper-skazany-na-grzywne-za-film-o-lil-masti-i-sharentingu,7190992795801729a> (dostęp: 03.08.2026 r.).

Gottfried, J., & Anderson, M. (2026). Majority of Americans support banning social media for kids under 16. Pew Research Center. <https://www.pewresearch.org/short-reads/2026/07/01/majority-of-americans-support-banning-social-media-for-kids-under-16/>

Kaczmarczyk A., B. Popadiak, E. Włodarczyk, K. Lipka, M. Rataj, M. Bogusz, *Reakcja platform społecznościowych na zgłoszenia w 2025 roku*, Ośrodek Analiz Dezinformacyjnych NASK – <https://nask.pl/media/2026/06/Reakcja-platform-spolesznosciowych-na-zgloszenia.pdf> (dostęp: 11.07.2026 r.).

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, *Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe* (UD381), <https://www.gov.pl/web/premier/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy--prawo-oswiatowe3> (dostęp: 6.08.2026).

Lizotte, M.-K. (2017, November 1). Gender differences in American political behavior. Scholars Strategy Network. <https://scholars.org/contribution/gender-differences-american-political-behavior>

Marsh S, Chu JTW, Calder AJ. 'I tried to take my phone off my daughter, and i got hit in the face': a qualitative study of parents' challenges with adolescents' screen use and a toolbox of their tips. *BMC Public Health*. 2024 Jan 18;24(1):217. doi: 10.1186/s12889-024-17690-z. PMID: 38238727; <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/38238727/> PMCID: PMC10797941.

McClain, C. (2022, August 30). More so than adults, U.S. teens value people feeling safe online over being able to speak freely. Pew Research Center. <https://www.pewresearch.org/short-reads/2022/08/30/more-so-than-adults-u-s-teens-value-people-feeling-safe-online-over-being-able-to-speak-freely/>

McClain, C., Sidoti, O., Faverio, M., & Lama, S. (2025). How Parents Manage Screen Time for Kids. Pew Research Center. <https://www.pewresearch.org/internet/2025/10/08/how-parents-approach-their-kids-screen-time/>

Muñoz-Carril, P.-C., Souto-Seijo, A., Dans-Álvarez-de-Sotomayor, I., & Fuentes-Abeledo, E.-J. (2023). Parental control measures to regulate smartphones use by children. *Psychology, Society & Education*, 15(3), 39–47. <https://doi.org/10.21071/pse.v15i3.16077>

Nagy, B. M., Kutrovátz, K., Király, B., & Rakovics, M. (2022). Parental mediation in the age of mobile technology. *Children & Society*, 37 (2), 424-451. <https://doi.org/10.1111/chso.12599>

Pew Research Center (2022). Views of free speech and online safety: Teens, adults differ. <https://www.pewresearch.org/short-reads/2022/08/30/more-so-than-adults-u-s-teens-value-people-feeling-safe-online-over-being-able-to-speak-freely/>

Rega, V., Gioia, F., & Boursier, V. (2022). Parental Mediation and Cyberbullying: A Narrative Literature Review. *Marriage & Family Review*, 58(6), 495–530. <https://doi.org/10.1080/01494929.2022.2069199>

Reuters, *From Australia to Europe, countries move to curb children's social media access*, 24.04.2026, <https://www.reuters.com/legal/government/australia-europe-countries-move-curb-childrens-social-media-access-2026-04-24/> (dostęp: 6.08.2026).

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych), Dz.U. UE L 277 z 27.10.2022, s. 1–102.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 300/2008, (UE) nr 167/2013, (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 i (UE) 2019/2144 oraz dyrektyw 2014/90/UE, (UE) 2016/797 i (UE) 2020/1828 (akt w sprawie sztucznej inteligencji), Dz.U. UE L 2024/1689 z 12.07.2024.

Schlesinger, M., & Heldman, C. (2001). Gender gap or gender gaps? New perspectives on support for government action and policies. *The Journal of Politics*, 63(1), 59–92. <https://doi.org/10.1111/0022-3816.0005>

Social Media w Polsce 2025 – Raport Digital Poland – <https://empemedia.pl/social-media-w-polsce-2025-raport-digital-poland/> (dostęp: 11.07.2026 r.).

UN Women. (2023). Expert group meeting report: Technology-facilitated violence against women: Towards a common definition. <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2023/03/expert-group-meeting-report-technology-facilitated-violence-against-women>

”

Raport z badania przeprowadzonego przez Laboratorium Badań Medioznawczych UW, przygotowany po raz pierwszy wspólnie przez zespoły badaczy z Uniwersytetu Warszawskiego pod kierownictwem prof. Tomasza Gackowskiego oraz Uniwersytetu Jagiellońskiego pod kierownictwem prof. Agnieszki Hess, odnosi się do niezwykle istotnego i aktualnego tematu. Sondaż CATI, którego przeanalizowane wyniki zamieszczono w raporcie, dotyczy opinii Polek i Polaków na temat regulacji platform społecznościowych i obecności dzieci w sieci. Badanie zostało zrealizowane na dużej próbie ponad 4,5 tysiąca respondentów.

Sondaż został przeprowadzony w bardzo szczególnym czasie, kiedy to w przestrzeni publicznej i medialnej coraz częściej podnoszone są kwestie ochrony małoletnich w sieci, gdy poruszany jest problem odpowiedzialności za bezpieczeństwo użytkowników internetu, a także gdy wchodzi w życie ustawowe ograniczenia korzystania z telefonów komórkowych w niektórych placówkach oświatowych.

Wyniki badania zaprezentowane w raporcie jednoznacznie pokazują, że Polacy są coraz bardziej świadomi zagrożeń, jakie niesie ze sobą internet, w tym media społecznościowe, i że na zagrożenia te narażeni są szczególnie najmłodszy użytkownicy sieci. Konsekwencją tego jest społeczne oczekiwanie, że próg minimalnego wieku posiadania konta w mediach społecznościowych powinien zostać podwyższony z dotychczasowego do co najmniej 15 lat (chce tego 74% respondentów, z kolei ponad połowa – 51% - wskazuje na wiek co najmniej 16 lat), że publiczne poniżanie w sieci powinno skutkować karą, np. w postaci mandatu (takie rozwiązanie poparło aż 77% ankietowanych), a także, że w szkołach, przynajmniej podczas lekcji, powinien obowiązywać zakaz używania smartfonów (opowiedziało się za tym 62% badanych). Jako rodzice uderzyliśmy się wreszcie w piersi w kwestii zamieszczania w sieci wizerunku własnych dzieci. Niemal dwie trzecie Polaków (65%) chciałoby prawnie ograniczyć praktykę tzw. „sharentingu”.

Przed nami jeszcze długa droga, ponieważ jedynie około połowa badanych reaguje na szkodliwe treści w mediach społecznościowych. Ważne jednak, że pierwszy krok został już zrobiony.

Podsumowując: do rąk czytelników trafia raport zawierający interesujące wyniki badań dotyczące niezwykle newralgicznych kwestii, podnoszonych w ostatnim czasie w przestrzeni publicznej i medialnej. Dane i ich analiza z pewnością posłużą nie tylko badaczom czy studentom, ale także przedstawicielom służb, urzędnikom państwowym, rodzicom i opiekunom oraz wszystkim zainteresowanym bezpieczeństwem użytkowników sieci, zwłaszcza tych najmłodszych.

dr hab. Agnieszka Łukasik-Turecka, prof. KUL

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II

”

Raport porusza się wokół jednego z kluczowych problemów współczesnej polityki cyfrowej, to znaczy: jak chronić użytkowników – zwłaszcza dzieci i młodzież – przed zagrożeniami wynikającymi z obcowania w środowisku, którego kształt determinują dzisiaj przede wszystkim platformy cyfrowe. Zaletą raportu jest to, że wiele kwestii, zazwyczaj badanych oddzielnie, tj. reagowanie na szkodliwe treści, minimalny wiek korzystania z platform, używanie smartfonów w szkołach, sankcje za publiczne upokorzenie, w raporcie poruszane są razem, składając się na wielowymiarowy obraz społecznych oczekiwań wobec zarządzania cyfrowego.

Publikacja opiera się na robiących duże wrażenie danych zebranych przez zespoły z Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu Jagiellońskiego, które zrealizowały 4500 wywiadów telefonicznych. Dane te nie tylko pokazują rozkład odpowiedzi, ale wykorzystują testy zależności, analizy regresji i syntetyczny wskaźnik postaw, co pokazuje nie tylko skalę poparcia dla poszczególnych regulacji, ale także społeczne zróżnicowanie w tej kwestii.

Podstawowy wniosek, jaki płynie z raportu jest jednoznaczny: Polacy nie chcą internetu bez żadnych zasad. Badacze, pokazując wyraźne poparcie dla ochrony dzieci, zakazu przemocy słownej i regulacji praktyk cyfrowych, wypuścili publikację będącą dobrym punktem odniesienia dla badaczy mediów, ustawodawców, instytucji edukacyjnych i organizacji społecznych. Raport jest aktualny, pokazuje rzetelność prowadzonych czynności badawczych i dostarcza solidnych podstaw do debaty, która zbyt często opiera się na intuicjach, indywidualnych przypadkach i dziennikarskich uproszczeniach.

dr hab. Piotr Siuda, prof. UKW

*Wydział Nauk o Kulturze
Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy*